

ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา ๗

ปริญญาโท

ของ

ทรงเดช เสมอคำ

-4 พ.ศ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม ๒๕๒๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178082

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการสอบ

Cernilton

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจากท่านอาจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการ อาจารย์เทเวศร์ ศิริบุญนท์ กรรมการควบคุมการวิจัยและอาจารย์แผน เจริญชัย กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ยังได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สวรรค์ รัตนอาจารย์ ซึ่งให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าหัวข้อการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุณม พิมพา ได้ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขและตรวจสอบบทความ ตลอดจนอาจารย์เอนก สุตรมงคล ที่ช่วยเหลือแนะนำในการทำวิจัยอย่างดีที่สุด และขอขอบคุณผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยเป็นอย่างดี

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานด้านอาชีพและการศึกษาให้กับผู้วิจัย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ คุณพัฒนา เสมอคำ ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ทรงเดช เสมอคำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๖
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๖
	ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	๖
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๖
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๗
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๒๘
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	๒๘
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๑
	การสร้างแบบสอบถามและวิธีการดำเนินการ	๓๐
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๑
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๑
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๒
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕
๕	สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะ	๔๘
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	๔๘

	หน้า
กลุ่มตัวอย่าง	๔๔
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๔
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๐
ตอนที่ ๑ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	๔๐
ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของครูพลศึกษา	๔๐
อภิปรายผล	๔๐
ข้อเสนอแนะ	๔๑
ตอนที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน	๔๑
อภิปรายผล	๔๑
ข้อเสนอแนะ	๔๒
ตอนที่ ๔ ปัญหาการสอน	๔๒
อภิปรายผล	๔๓
ข้อเสนอแนะ	๔๔
ตอนที่ ๕ ปัญหาสถานที่และอุปกรณ์	๔๔
อภิปรายผล	๔๔
ข้อเสนอแนะ	๔๕
ตอนที่ ๖ ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน ...	๔๕
อภิปรายผล	๔๖
ข้อเสนอแนะ	๔๖
ตอนที่ ๗ ภูมิครูพลศึกษา	๔๖
อภิปรายผล	๔๗
ข้อเสนอแนะ	๔๗

บัญชีตาราง

		หน้า
ตาราง		
๑	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	๓๗
๒	แสดงค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	๓๗
๓	แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาของครูผู้สอน	๓๘
๔	แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอน	๔๐
๕	แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาสถานที่และอุปกรณ์	๔๑
๖	แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน	๔๓
๗	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน	๔๖
๘	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน	๔๗
๙	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของครูเพศชายและ เพศหญิง	๔๗

ตอนที่ ๔ ประสิทธิภาพการสอนของครูพลศึกษา	๕๗
อภิปรายผล	๕๗
ข้อเสนอแนะ	๕๗
ตอนที่ ๕ เพศครูพลศึกษา	๕๗
อภิปรายผล	๕๘
ข้อเสนอแนะ	๕๘
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	๕๘
บรรณานุกรม	๕๙
ภาคผนวก	๖๗

บทนำ

พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของชาติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในโรงเรียน การเรียนการสอนพลศึกษาจะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และแผนการสอนที่สำคัญที่สุด คือ ครูพลศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้นำและผู้ดำเนินการให้โครงการนี้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลให้เด็กได้มีการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อบำรงชีวิตที่ต่อไป

ครูพลศึกษาที่จะดำเนินงานของโรงเรียนให้ลุล่วงไปด้วยดี จึงควรเป็นผู้ที่อุทิศทั้งกำลังกาย กำลังใจ เพื่อการเรียนของนักเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ครูพลศึกษายังควรมีลักษณะประจำตัว อีกหลายด้าน เช่น ด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านสุขภาพทางกาย และจิตใจ ด้านความประพฤติ และความสามารถ ด้านการกีฬา เป็นต้น คุณลักษณะดังกล่าวสามารถฝึกและปรับปรุงได้ในตัวบุคคล ที่ต้องการเป็นครูพลศึกษา (ผาอินท ปิลมาศ ๒๕๒๑ : ๒๓)

คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด การที่จะพัฒนาด้านกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถย่อมได้มาจากการศึกษาอบรม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ๒๕๑๑ : ๑๒) ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศไม่ว่าเป็นทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หรือการบริหารประเทศ การศึกษาจะช่วยให้ประชาชนได้พัฒนาตัวเอง ทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ ลึกซึ้งคิด มีสุขภาพทางร่างกายจิตใจสมบูรณ์ มีความสามารถทางด้านประกอบอาชีพ สำหรับประเทศที่มีพลเมืองซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำ ขาดความรู้ ความสามารถที่จะทะนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า แม้ทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ก็ไม่สามารถจะใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติได้ การศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเสริมสร้างคุณภาพของบุคคลให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ อันเป็นการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพตามความต้องการของประเทศ

ในด้านความต้องการของสังคมในปัจจุบันนั้น ได้เน้นถึงการส่งเสริมให้คนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนส่งเสริมสติปัญญา และความมั่นคงทางอารมณ์ ดังนั้น "การพลศึกษาในการกีฬาของโรงเรียน" เป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนของวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพราะสิ่งที่เขาทั้งหลายได้เรียนรู้นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเขา (บุณสม มาร์ติน ๒๕๒๐ : ๑)

การกำหนดโครงสร้างในการจัดการศึกษาของชาติ วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาชาติตลอดมา การพลศึกษาในเมืองไทยนั้นสันนิษฐานว่าคงมีมานานแล้ว และเชื่อว่าจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นมาของประเทศชาติ กีฬาและการเล่นบางอย่างได้ตกทอดมาจนทุกวันนี้ เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง รุ่งพลัด รุ่งเบรียว สะบ้า ตระกร้อ เป็นต้น แต่ไม่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เพราะสมัยนั้นยังไม่มีการสอนทางทฤษฎี จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๔๔๑ ได้มีการประกาศใช้โครงการศึกษาระดับแรกของประเทศ มีการบรรจุวิชาฝึกหัดร่างกายไว้ในหลักสูตร นับตั้งแต่นั้นมาการพลศึกษาหรือที่เรียกกันในครั้งนั้นว่า "การฝึกหัดร่างกายหรือพลศึกษา" ก็ได้มีอยู่ในหลักสูตรโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๗ : ๓๒๐ - ๓๒๒)

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ กระทรวงธรรมการได้ตั้งสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" โดยมุ่งส่งเสริมกีฬาทุกชนิด ตลอดจนผลิตครูพลศึกษาออกไปสอนพลศึกษาในโรงเรียนด้วย เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาชาติใหม่ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น วิชาพลศึกษาจึงได้เป็นองค์หนึ่งในแผนการศึกษาชาติ (พิสิธพร แก้วมุกดา ๒๕๐๔ : ๔๗)

แผนการศึกษาชาติตั้งแต่ฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง แต่ก็ยังคงถือว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง จนกระทั่งถึงแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ ในความมุ่งหมายข้อ ๔ ได้เขียนไว้ว่า "ในการจัดการศึกษานั้นให้จัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของสังคมและบุคคล โดยให้สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจ และแผนการปกครองของประเทศ รวมทั้ง จัดให้มี

๑. จริยศึกษา ให้มีศีลธรรม และวัฒนธรรม มีศรัทธาต่อปะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
ยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัว

๒. พลศึกษา ให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ กับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

๓. พุทธิศึกษา ให้มีความรู้ทางวิชาการ ปัญญา เพื่อการดำรงชีวิตโดยทั่วไป

๔. ศักดิ์ศึกษา เพื่อให้มีกิจนิสัยและความขยันหมั่นเพียรในการใช้มือปฏิบัติงาน เพื่อเป็น
รากฐานของการประกอบสัมมาชีพ" (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๗ : ๓๗๔)

กระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ เพื่อให้รับผิดชอบในการ
อบรมครูที่จะไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ จุดประสงค์ของการตั้งกรมพลศึกษานั้น
ปรากฏอยู่ในคำแถลงของรัฐบาลต่อสภาผู้แทนราษฎรในคราว เสนอพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๗๖ ดังนี้ "ในมาตรา ๑๒ การที่รัฐบาลตั้งกรมพลศึกษาขึ้นก็เพราะต้องการให้
นักเรียนและลูกเสือมีจิตใจเป็นนักกีฬา เพราะประเทศต่าง ๆ มีความประสงค์เช่นนั้น จึงมีความจำ เป็น
อย่างยิ่งที่ประเทศของเราควรจะต้องดำเนินการด้วย ทั้งนี้เพื่อให้พลเมืองของเรามีความแข็งแรง"
(กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๗ : ๔๔๓ - ๔๔๔)

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ กรมพลศึกษาได้กำหนดนโยบายไว้ว่า "บุคคลที่จะ เป็นประโยชน์
ต่อประเทศชาติ ถึงแม้จะได้รับจริยศึกษาและพุทธิศึกษาเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ถ้าร่างกายไม่
แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ขาดการอนามัย และ เป็นคนขี้โรคแล้วก็ไม่สามารที่จะทำหน้าที่ของตนได้
ผลเต็มที่ พลศึกษาจึงเป็นหลักสำคัญของการศึกษาอย่างหนึ่ง" (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๗ : ๓๒๒)

แผนการศึกษาของชาติ ตั้งแต่ฉบับ ๒๔๗๕ เป็นต้นมา แม้จะมีการปรับปรุงแก้ไขแผนการศึกษา
ชาติหลายครั้ง คือในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๐๓ ทุกครั้งพลศึกษาก็ยังเป็นองค์หนึ่ง
ในแผนการศึกษาชาติ ดังแผนการศึกษาชาติฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๐ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๐ :
๒๔ - ๒๕)

ในแผนการศึกษาชาติ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้มีการกำหนดให้ มีการสอนวิชาพลานามัย
ซึ่งหมายถึง สุขศึกษาและพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ในวิชาพลศึกษา
ได้กำหนดหลักสูตรไว้ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาอาจยังกับ ได้แก่ วิชาแอนดริวบอล วอลเลย์บอล เนตบอล แบดมินตัน
คาบสองมือ ฟล่อง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ฟุตบอล การบริหารประกอบดนตรี ยูโด ซอฟท์บอล
กิจกรรมเข้าจังหวะ ย็อกกี กีฬามาสติก เซปักตะกร้อ เทนนิส วาโยน้ำ และห่วงข้ามตาข่าย

กลุ่มวิชาเลือก ได้แก่ วิชาการรึกษา มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก มวยไทย มวยสากล จั้ว โบโลน่า
ฟลอริเอ็กเซอร์ไซส์ กระโดดน้ำ จักรยาน บาสเกตบอล รักบี้ ตะกร้อ และยิงธนู

นอกจากนี้หลักสูตรยังได้กำหนดไว้ว่า ให้เลือกเรียนวิชาหนึ่งหรือรายวิชาใดในหลักสูตร
ทั้งนี้ตามความเหมาะสมกับนักเรียน เวลา สถานที่ อุปกรณ์การสอน และครูผู้สอน นอกจากนี้
โรงเรียนอาจส่งเสริมให้มีชุมนุมเกี่ยวกับการกีฬาที่นักเรียนสนใจเป็นพิเศษ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๔ เป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษากว้างไป และพื้นฐานวิชาชีพแก่ผู้เรียน
อย่างกว้างขวางตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของแต่ละบุคคล โดยมุ่งเน้นการ
เรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนประสงค์จะใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยตรง นอกจากนั้นยังเป็น
พื้นฐานสำหรับการหาความรู้เพิ่มเติม และการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้โดยคำนึงถึง
ความรู้และคุณสมบัติบางประการที่พลเมืองไทยทุกคนควรมีร่วมกัน ตลอดจนความแตกต่างระหว่าง
บุคคล และสังคมของท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นสำคัญ

หลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๔ ได้นำรายวิชา
ในหลักสูตรไว้ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาบังคับให้เลือก จัดภาคเรียนละ ๑ รายวิชาทุกภาคเรียนจากรายวิชาต่อไปนี้
วิชา ห่วงข้ามตาข่าย แอนดริวบอล วอลเลย์บอล เนตบอล แบดมินตัน คาบสองมือ ฟล่อง ศิลปะป้องกัน
ตัว ฟุตบอล การบริหารร่างกายประกอบดนตรี ยูโด ซอฟท์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ ย็อกกีสนาม
ยิงมาสติก เซปักตะกร้อ เทนนิส วาโยน้ำ กิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา

๒. กลุ่มวิชาเลือก ได้แก่ วิชาการรึกษา มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก มวยไทย มวยสากล จั้ว
โบโลน่า ฟลอริเอ็กเซอร์ไซส์ กระโดดน้ำ จักรยาน บาสเกตบอล ตะกร้อ รักบี้ ฟุตบอล ยิงธนู

จากการวิจัยปัญหาการจัดการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนพลศึกษาทุกชนิด และเท่าที่มีอยู่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและมีสภาพไม่ดี ผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนเท่าที่ควร (บิยวรรณ เพ็ญสุภา ๒๕๒๑ : ก) การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพที่ดีนั้น จำเป็นต้องจัดสภาพให้เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งได้แก่ วุฒิครูผู้สอน มีอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ ตลอดจนการสนับสนุนจากผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ถ้าขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป จะทำให้การดำเนินการสอนไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ถึงปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับนี้ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาขั้นนี้แล้ว ควรจะมีทักษะและรู้จักการออกกำลังกายอย่างถูกต้องด้วยกิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อให้เกิความสนุกสนาน มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวไปมีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และทำให้ทราบข้อเท็จจริงของปัญหาต่าง ๆ ด้านการจัดการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา ๗ ทั้ง ๔ จังหวัดคือ พิษณุโลก นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ พิจิตร สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และตาก นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้ผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย ได้ตระหนักถึงปัญหาและสิ่งต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งไม่เฉพาะแต่เขตการศึกษา ๗ เท่านั้น ในเขตการศึกษาอื่น ๆ ที่มีการเรียนการสอนในระดับนี้จะได้รับทราบปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาทางด้านต่าง ๆ ด้วย ประการสุดท้ายผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสุโขทัย ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา ๗ จะได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้นักศึกษา เพื่อที่จะได้ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ และรู้แนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๗

ความสำคัญของการค้นคว้า

๑. เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ครูพลศึกษาได้ประสบในการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
๒. เพื่อจะได้ทราบถึงเจตคติของผู้บริหาร ที่มีต่อการพลศึกษาและครูพลศึกษา
๓. เพื่อประโยชน์ต่อสถานศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครูพลศึกษา เพื่อจะได้้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการเตรียมนักศึกษา ที่จะต้องออกไปทำการสอนวิชาพลศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาริขรับนี้ มุ่งศึกษาในเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนประจำจังหวัด ในเขตการศึกษา ๗ รวม, ๑๔ แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ ผู้อำนวยการอาจารย์พลศึกษาชาย และหญิง ที่สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายทั้งโรงเรียน ประจำจังหวัดชายและหญิงในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ประมาณ ๑๔๔ คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้อำนวยการอาจารย์พลศึกษาชายและหญิงโดยจำแนกตาม

- วุฒิทางการศึกษา
- ประสบการณ์ในการสอน
- เพศ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา ๗

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการของโรงเรียนประจำจังหวัดในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของเขตการศึกษา ๗

ครูพลศึกษา หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษ เฉพาะในทางพลศึกษา
ทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบ ทั้งมีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่
ได้รับมอบหมายทำงานด้านพลศึกษาโดยเฉพาะ

นักเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนทั้งชายและหญิง ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนประจำจังหวัดของเขตการศึกษา ๗ จำนวน ๑๔ แห่ง

อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องช่วยการสอนกิจกรรมพลศึกษา เกี่ยวกับกีฬา ยิมนาสติก
กีฬา และกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อาคารและสถานที่เกี่ยวกับการพลศึกษาทั้งในร่ม และ
กลางแจ้ง รวมถึงสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ที่อาบน้ำ ที่ล้างหน้าล้างมือ และที่ดื่มดื่มน้ำ

เขตการศึกษา ๗ หมายถึง เขตการศึกษาที่ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก นครสวรรค์
อุตรดิตถ์ พิจิตร สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และตาก

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔
๕ และ ๖ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช ๒๕๒๔

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางและสนับสนุนในการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

สุนนมาลย์ สุเทพภักดี (สุนนมาลย์ สุเทพภักดี ๒๕๑๐ : ๔๗) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามไปยังนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง พบว่าสถานที่สำหรับเรียนพลศึกษามีไม่เพียงพอ ห้องประชุมพยาบาลมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับการสอนว่ายน้ำ แบดมินตัน ฟันดาบ มีไม่เพียงพอ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน เห็นว่า ผู้สอนเคร่งครัดระเบียบมากเกินไป เกี่ยวกับการวัดผลนักศึกษาควรมีทุกครั้งที่จบบทเรียน ไม่ควรทดสอบข้อเขียนในเวลาที่สอนไม่จบหลักสูตร และควรมีการจัดเรียนนอกเวลาให้มากขึ้น ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนพบคือ นักศึกษามีความรู้ไม่เท่ากัน อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

อนันต์ อัดชู (อนันต์ อัดชู ๒๕๑๑ : ๖๔) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา ๑ โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษา ๑ ซึ่งมี ๔๔ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัดอุปสรรคในการสอนพลศึกษาโรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่นิยมสอนมากคือ กายบริหาร จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ และอุปกรณ์ การสอนวิชาพลศึกษา ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ไพฑูรย์ จัยสิน (ไพฑูรย์ จัยสิน ๒๕๑๓ : ๔๓) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน ๑๓ โรงเรียน จำนวนประชากร ๔๔ คน ผลการศึกษาพบว่า ครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนพลศึกษามีปัญหาในการสอนนักเรียนหญิงชายรวมกัน โดยครูจะสอนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงในเรื่องการพลศึกษาในชั้นเรียนนั้น โดยครูพลศึกษาได้ดำเนินการตามหลักวิธีสอนพลศึกษาเหมาะสมดีแล้ว ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนพลศึกษามากกว่าสัปดาห์ละ ๑๕ ชั่วโมง และต้องสอนวิชาอื่น ๆ ด้วย นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนมาก เวลาที่จัด คือ หลังเลิกเรียน และมีปัญหาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันมีไม่เพียงพอ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อสนับสนุนการ นักเรียนให้ความสนใจมากเช่นกัน ด้านการจัดและดำเนินการโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษา โรงเรียนได้จัดให้มีการตรวจร่างกาย ปีละ ๑ ครั้ง

มีชัย คุณาวุฒิ (มีชัย คุณาวุฒิ ๒๕๑๓ : ๔๒) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยใช้แบบสอบถาม ถาครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร จำนวน ๗๖ โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่มีสนามกลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีต รองลงไปคือ สนามดิน และสนามหญ้า ปัญหาที่เกิดจากสนามและสถานที่จัดกิจกรรม คือ สนามแคบ สนามอยู่ใกล้กับห้องเรียนทำให้เกิดเสียงรบกวนในเวลาเรียน ในฤดูฝนน้ำท่วมสนาม ปัญหาในด้านอุปกรณ์ คือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ และครูพลศึกษามีความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงงานด้านอุปกรณ์ สดัดทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนพลศึกษา และต้องการให้ผู้บริหารของโรงเรียนเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น การศึกษา จำนวน ๒๕ แห่ง ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักศึกษายังต่ำกว่าที่ทางกระทรวงกำหนด ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อุปกรณ์การสอนและสถานที่ในการสอน ยังมีไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน

เปลื้องศรี เทพฤๅษ (เปลื้องศรี เทพฤๅษ ๒๕๑๔ : ๔๖) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรี-ธบุรี" โดยส่งแบบสอบถาม ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖๐ โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ยังมีไม่เพียงพอ และพบว่าประสบการณ์ด้านการสอนของครูพลศึกษาหญิง และครูพลศึกษาชาย ไม่แตกต่างกัน

สุภาภรณ์ สุขถาวร (สุภาภรณ์ สุขถาวร ๒๕๑๔ : ๔๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู ๒๔ แห่ง จำนวน ๗๔ คน พบว่า ครูผู้สอนยังมีไม่เพียงพอ และส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อุปกรณ์สถานที่ยังมีไม่เพียงพอ ประมวลการสอนยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและยังไม่เห็นแนวทางในการสอน

วิโรจน์ มุฑกัณฑ์ (วิโรจน์ มุฑกัณฑ์ ๒๕๑๖ : ๓๗) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาล กรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามครู ๑๕๐ คน พบว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลกรุงเทพมหานคร มีครูพลศึกษาไม่เพียงพอใช้ครูประจำชั้นสอน ชั่วโมงการสอนมากเกินไป ครูสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวกมาก เพราะมีจำนวนไม่เพียงพอ ปัญหาจากผู้บริหาร ตัวนักเรียน การสอนในชั่วโมง ผู้ปกครอง พลศึกษานิเทศก์ ครูพลศึกษาแต่ละกลุ่มประสบปัญหาปานกลาง ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ประสบปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา

ชัยชัย โกมารทัต (ชัยชัย โกมารทัต ๒๕๑๘ : ๔๔) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมวดวิชาพลศึกษามัธยม ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา ๘" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษามัธยมทุกคนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียน ในเขตการศึกษา ๘ ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด ๒๐ โรงเรียน ประชากรทั้งหมด ๓๘ คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามัธยมส่วนมากยังมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และต้องสอนทั้งชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โรงเรียนส่วนมากยังขาดครูพลศึกษามัธยม ขาดเอกสารและคู่มือหลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษา ที่เป็นวิชาบังคับ ยังไม่เหมาะสมกับนักเรียน ครู และโรงเรียน ส่วนเนื้อหา

วิชาสุขศึกษาเหมาะสมดีแล้ว อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการสอนวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ

ชนะ แสงงาม (ชนะ แสงงาม ๒๕๑๔ : ๔๖) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง "การศึกษา ปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" โดยส่งแบบสอบถาม ถามไปยังครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ดังัดองค์การบริหารส่วน จังหวัด กรมสามัญศึกษา และ เทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๖๔ โรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า

๑. การจัดครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่มอบหมายให้ครูประจำชั้นสอนเอง เพราะไม่มีครูที่มีวิทยาทองพลศึกษาและตำแหน่ง เป็นครูพลศึกษา

๒. ครูใหญ่ส่วนใหญ่ ไม่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาทางด้านพลศึกษา การปฏิบัติงานในหน้าที่นอกจากรับฝึกหัดทางด้านบริหารโรงเรียนแล้ว ยังต้องสอนนักเรียนสัปดาห์หนึ่ง มากกว่า ๒๐ ชั่วโมง อีกด้วย

๓. การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการโดยใช้เงินบำรุงการศึกษาที่เก็บจากนักเรียน

๔. การจัดกิจกรรมพลศึกษาตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยสุ่มถามแล้วพบว่า กีฬาประเภทเล่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เกมง่ายๆ ง่ายๆ แร้งบอล ฟุตบอล และกายบริหาร

๕. กิจกรรมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์การสอนมากมายตามลำดับ คือ แร้งบอล ฟุตบอล กีฬา ตะกร้อ ห่วงยาง บาสเกตบอล แอ่นด้นบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส เบสบอล และแบดมินตัน และพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดสิ่งประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จำเป็น คือ เครื่องชั่งน้ำหนัก เทปวัดระยะทาง และนาฬิกาจับเวลา

จันทร์ ผ่องศรี (จันทร์ ผ่องศรี ๒๕๑๔ : ๔๓) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของ ครูพลศึกษามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา ๑๐" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษามัยที่สอนอยู่ใน

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา ๑๐ จำนวน ๒๗ คน พบว่า ครูพลานามัยยังไม่เพียงพอต้องสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย อุปกรณ์การศึกษา มีเพียงพอ ผู้บริหารเข้าใจถึงปัญหาของวิชาพลานามัย แต่โรงเรียนยังขาดคู่มือการสอนวิชาพลานามัย

วิสิฐ เชมะภาตะพันธ์ (วิสิฐ เชมะภาตะพันธ์ ๒๕๒๑ : ง-จ) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนพาณิชยการจำนวน ๔๔ คน ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนพาณิชยการในกรุงเทพมหานครได้จัดทั้งด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ สำหรับการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีจัดน้อยมาก

การสอนพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นในด้านการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนวิชาตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นทดแทนคือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และสืลาศ

การจัดแข่งขันกีฬภายในโรงเรียนได้เน้นในด้านความสามัคคีกลมเกลียว มีระเบียบวินัย ได้จัดแข่งขันในกิจกรรมประเภท บาสเกตบอลและวอลเลย์บอล เวลาที่จัดคือ ตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียน

การจัดกีฬาระหว่างโรงเรียนได้เน้นทางด้านความสามัคคีกลมเกลียว และมีน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมที่จัดได้แก่ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล แบดมินตัน ตะกร้อ และ เทเบิลเทนนิส ที่ทางกรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น

การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ได้เน้นทางด้านให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ ได้แก่ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และเกมส์เบ็ดเตล็ด โดยจัดตลอดปี ตอนพักกลางวัน และหลังเลิกเรียนตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน

ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนพาณิชยการยังคงมีอยู่มาก ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและจำนวนครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์และศิษย์ของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้นส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐

• สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ (สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ๒๕๒๒ : ง-จ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบันอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน ๓๘ คน ผลการศึกษา พบว่าสถาบันอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทั้งในด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ สำหรับการจัดกิจกรรมพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ มีจัดน้อยมาก

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอนพลศึกษาในโรงเรียนคือ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม วิชาบังคับตามหลักสูตร ที่จัดสอนมากที่สุด คือ ตะกร้อ ส่วนวิชาอื่น ๆ ได้จัดสอนวิชาบาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะระบำเทพ การดำเนินการสอนได้สอนเป็นขั้นตอน ดังนี้ ชั้นเตรียม ชั้นอธิบายและสาธิต ชั้นฝึกหัด ชั้นใช้ ชั้นสรุป และสรุปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน คือ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี กิจกรรมที่จัดเรียงลำดับดังนี้ ตะกร้อ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และฟุตบอลล การดำเนินการส่วนใหญ่จัดเฉพาะภาคปลาย โดยแข่งขันในเวลาเลิกเรียน

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน คือ ฝึกฝนการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี ส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว กิจกรรมที่จัดส่งเข้าแข่งขันเรียงตามลำดับดังนี้ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ โดยจัดส่งเข้าแข่งทุกปีกีฬามหาลูกพลศึกษาจัดขึ้น

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ คือ เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมที่จัดจะเลือกจากกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ โดยจัดตลอดปีในช่วงเวลาพัก

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต่อสภาพร่างกายของตนเอง กิจกรรมที่จัดเลือกตามสภาพของนักเรียนที่ผิดปกติ และเลือกตามวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

ปัญหาในการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา พบว่า
พลศึกษายังมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม และสถานที่ทำค
ร่างกายหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร

ในด้านความคิด เห็นของครูพลศึกษาในสถาบันรัฐและสถาบัน เอกชน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา และปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ปัญหาด้านสถานที่ครูพลศึกษาในสถาบัน
รัฐบาลประสบมากกว่าครูพลศึกษาในสถาบัน เอกชน .

สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ (สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ ๒๕๒๓ : ง-จ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง
"ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขต
การศึกษา ๔" โดยใช้แบบสอบถาม ถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ระดับ
มัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๔ จำนวน ๔๑ คน ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนราษฎร์ได้จัด
โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายใน
โรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ
ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับ เด็กออปกติมีจำนวนน้อยมาก

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา ได้แก่ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร
จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมากเกินไป และขาดหนังสือตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬานอก
นอกและระหว่างโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน
และผู้บริหารไม่สนับสนุน

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษา คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน
ทำให้มีชั่วโมงสอนมาก นอกจากนั้นยังต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกและมีงานอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากชั่วโมง
สอนด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่อง
แต่งกาย สถานที่ฝึกกีฬาในร่ม และห้องทำงานของครูพลศึกษา ส่วนทางด้านอุปกรณ์ทางพลศึกษา
มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการและผู้บริหารเข้าใจว่าวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขัน

ธีรารัฐ มัลลิกามา (ธีรารัฐ มัลลิกามา ๒๕๒๓ : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โรงเรียนละ ๑ คน จำนวน ๑๔๕ โรงเรียน พบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สภาพของสนามที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในสภาพที่ไม่ดี ครูพลศึกษาส่วนมากต้องการให้มีเอกสารและตำราประกอบการสอนต้องการเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการพลศึกษา และต้องการให้มีการนิเทศทางพลศึกษาเป็นประจำด้วย

ประดับ แก้วผลึก (ประดับ แก้วผลึก ๒๕๒๔ : ๕๐) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา ๑๒" โดยใช้แบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยม และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา ๑๒ จำนวน ๑๔๐ คน จากโรงเรียน ๗๐ โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

๑. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา ๑๒ ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน

๒. กิจกรรมในวิชาพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล

๓. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย

๔. อุปสรรคในการจัดและบริหารพลศึกษาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบมาก คือ ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกของการสอนพลศึกษา

๕. หัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยมต้องการให้ศึกษานิเทศก์พลศึกษาช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารคู่มือ และจัดอบรมหรือสัมมนาแก่ครูพลศึกษา

เกษม ช่วยพณัง (เกษม ช่วยพณัง ๒๕๒๕ : ค) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๑๓ ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนจัดครบทุกโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ และโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติตามลำดับ

สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่พบมาก ได้แก่ อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัดงบประมาณในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษามีไม่เพียงพอขาดหนังสือหรือเอกสารทางด้านพลศึกษาและคู่มือครูในด้านการค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดห้องทำงานของครูพลศึกษาที่เป็นเอกเทศ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนและห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มและกลางแจ้งมีไม่พอและอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม นักเรียนไม่มีชุดฝึกพลศึกษาที่แน่นอนในการเข้าร่วมกิจกรรม และยังขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะมาให้ความรู้และช่วยเหลือในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา

การวิจัยในต่างประเทศ

① มอร์แกน (Morgan. 1950 : 18) ได้เขียนบทความเรื่อง "ครูในฐานะผู้นำคนสำคัญ" (The Teacher as a Special Leader) มีความเห็นว่า ครูแต่ละคนมีหลักการและวิธีสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะครูที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคและความสามารถในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปในทางที่ดีและถูกต้องได้ ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะเลือกวิธีการสอนและเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมแล้วอาจทำการสอนไม่ได้ผล

สถาบันการกรีฑา (The Athletic Institute. 1957 : 29) ได้มีการประชุม
สัมมนาระดับชาติเกี่ยวกับ "พลศึกษาสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา" สรุปได้ความว่า "ความ
แตกต่างทางคุณสมบัติ ของครูผู้สอนย่อมนำมาซึ่งความแตกต่างในความรู้ความสามารถและประสบการณ์
ของเด็กที่ได้รับการศึกษาจากครูผู้สอนแต่ละคนความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอน" และได้
สรุปเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนพลศึกษาไว้ว่า

๑. มีความสามารถในการสอน และเป็นผู้นำของเด็ก
๒. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเจริญเติบโตและการเรียนรู้ของเด็ก
สามารถนำเอาความรู้ทั้งสองไปใช้ในการสอนได้
๓. มีบุคลิกลักษณะและทรวดทรงดี มีความกระตือรือร้น มีความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรม
นันทนาการ
๔. มีความเข้าใจและสนใจเด็ก
๕. มีนิสัยรักเด็กอย่างแท้จริง
๖. มีอนามัยดี เป็นคนร่าเริงยิ้มแย้มแจ่มใส มีทัศนคติที่ดี มีอารมณ์หนักแน่น สามารถ
ปรับตัวเข้ากับสังคมได้
๗. มีความสามารถปรับตัวเข้ากับเด็กได้ดี

เคนเนท กรีเออสัน (Kenneth Grierson. 1955 : 34) ทำการวิจัยในหัวข้อ
เรื่อง "พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ตา" โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ตา จำนวน ๗๔ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน
ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการสอน ขาดอุปกรณ์และสนาม ชั่วโมงเรียนจัดไว้ไม่น้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับ
นโยบายของโรงเรียน

สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการระหว่างชาติ (ICHPER. 1963 : 36)
ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษากับการจัดเกมส์เล่นในหลักสูตร (Physical and
Games in the Curriculum) โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน ๑๐๖ ประเทศ
ได้รับคืนมา ๔๔ ประเทศ พบว่า ผู้ตอบสอบถามได้เน้นปัญหาสำคัญของการพลศึกษาไว้ ๒ ประการ คือ

๑. ความต้องการในค่านิยมคุณลักษณะที่จะสอนวิชาพลศึกษา
 ๒. ความต้องการในด้านสถานที่ที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา
- ส่วนปัญหาอื่น ๆ รองลงมาได้แก่
๑. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
 ๒. ความช่วยเหลือทางการเงิน
 ๓. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา

โรเซนสไตน์ และ ฟรอสต์ (Rosenstein and Frost. 1964 : 357)

ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกายของเยาวชนของ**รัฐนิวยอร์ก** โดยทดสอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี จำนวน ๑๖ โรงเรียน และโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ๑๓ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาไม่ดี
๒. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีร่างกายแข็งแรงดี ทรวดทรงดี การทรงตัวดี มีความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว และมีความทนทานดีด้วย
๓. ความมั่นใจและความคล่องแคล่วว่องไวของเด็กชาย และการมีทรวดทรงดีและความเร็วของนักเรียนหญิงก็มีได้ขึ้นกับโปรแกรมพลศึกษาที่ดี
๔. นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมแข่งขัน

เทเลอร์ และ วอลเตอร์ (Taylor and Walter. 1964 : 90) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา (Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School) โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาและครูใหญ่โรงเรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมือง ๓๐ โรงเรียนพบว่า ร้อยละ ๗๔ ใช้ครูประจำชั้นสอนพลศึกษา ร้อยละ ๒ ไม่มีการสอนพลศึกษา โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีการวางแผนการสอน จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ศึกษาพิเศษไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ

ดอนนา โจ เวอร์คแมน (Donna Jo Workman. 1965 : 2581) ทำการเปรียบเทียบผลการสอนทักษะระหว่างครูพลศึกษาและครูประจำชั้น (A Comparison in selected Skills of Children Taught by the Physical Education Specialist and those by Classroom Teachers) โดยการคัดเลือกนักเรียนจาก ๑๔ โรงเรียน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ ๒๐๐ คน มาทดสอบพบว่า กลุ่มที่เรียนกับครูพลศึกษามีความสามารถดีกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น

) ไนล์ และ เว็บ (Nyrlie and Webb. 1965 : 06 - 31) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียน เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา พบว่า ความสนใจของนักเรียนขึ้นอยู่กับ การวางแผน การสอนของครู ความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนการสอน จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็ก

กริฟฟิน (Griffin. 1966 : 3707) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนิสิตชายในมหาวิทยาลัย (An Evaluation of Physical Education Program for Men in Selected University) ผลการวิจัยพบว่า สถานที่สำหรับการจัดการสอนพลศึกษายังไม่เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เหมาะสม สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมกลางแจ้งดีกว่าสถานที่ในร่ม อุปกรณ์และวัสดุสำรองยังมีน้อย การจัดสรรงบประมาณยังไม่เพียงพอ

ฮาร์มอน (Harmon. 1967 : 2359) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพลศึกษาของเด็กชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐเท็กซัส (An Appraisal of Boys Physical Education Program in Selected Northeast Texas) โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาลในรัฐเท็กซัส จำนวน ๒๔ โรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่ไม่ได้กำหนดรายวิชาไว้ และโรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษามากกว่า

ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Attitude to Physical Education in the

Elementary School) โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียน ๑๓๖ คน พบว่าครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษาส่วนใหญ่จะปล่อยนักเรียนเดินตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีสอน ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรงจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และครูได้รับปริญญาตรีพลศึกษาจะมีความเข้าใจหลักการและวิธีสอนดีกว่า

คอร์ริ (Korri. 1971 : 5181) ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในมลรัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกจนจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมสนองความต้องการได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1581) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในมลรัฐอลาบามา (A Survey of the Girls Physical Education Programs for the Secondary School in the State Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน จำนวน ๘๒๒ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนประมาณ ๘๔ เปอร์เซ็นต์ มีนักเรียนห้องละ ๔๐ คน ประมาณ ๖๓ เปอร์เซ็นต์ ของโรงเรียนทั้งหมด ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนฝึกบกกี และ ๖๑ เปอร์เซ็นต์ ที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารยังให้การสนับสนุนน้อย

โคเกอร์ (Coker. 1972 : 1484) ได้ทำการสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมลรัฐลุยเซียนา (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public School) โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน ๖๔ โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน ๓๔ คน พบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้นำทางด้านนี้รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนพลศึกษา ได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างดีแต่การสอนพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

เฮนน์ (Hein. 1972 : 2149) ได้ทำการสำรวจการจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย (A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Program in the District and Islands in the State of Hawaii) โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง ๖๕ โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

น็อคเคน (Nokken. 1972 : 32 - 3764) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทศนคติของครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Elementary Classroom Teachers Attitude and Practices Relation to Physical Education) โดยใช้แบบสอบถามถามครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาเอง จำนวน ๓๖๑ คน ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. ครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน
๒. การสอนวิชาพลศึกษาควรจะให้ครูพิเศษและมีวุฒิพลศึกษาสอน
๓. ครูผู้มีอายุน้อยยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูอายุมาก
๔. ครูชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพลศึกษาได้มากกว่าครูหญิง
๕. ชั่วโมงสอนวิชาพลศึกษาและเวลาสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษามีน้อยเกินไป
๖. การสอนกิจกรรมประเภทโลดโผน การเล่นห้อยโหน การต่อสู้ กริยา ประเภทลู่วิ่ง และประเภทลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่ดีเท่าที่ควร
๗. อุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

โทโร เซดา (Toro Seda. 1974 : 35 - 2754) ได้ทำการวิจัยเพื่อที่จะพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเปอโตริโก (Professional Preparation Guidelines in Physical Education for Classroom Teachers in the Elementary School of Puerto Rico)

ในการที่จะพัฒนานั้นจำเป็นจะต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

๑. รายงานเกี่ยวกับการเตรียมบุคคลออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษาทำการตรวจสอบสถานภาพของครูผู้สอน โดยดูจากประกาศียบัตรและใบรับรองจากสถาบันฝึกหัดครู รายวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ ข้อมูลเหล่านี้จะได้จากหัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและคณบดีของสถาบันฝึกหัดครู ๖ แห่ง ที่ผลิตครูประถมศึกษาของรัฐเพอโตริโก

๒. ศึกษาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเพอโตริโก โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาทั้งในเมืองและนอกเมือง ๗๔ แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑ เนื้อหาการสอน
- ๒.๒ กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- ๒.๓ ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
- ๒.๔ การนิเทศก์การสอน
- ๒.๕ การประเมินผลการเรียนการสอน

๓. ศึกษาถึงเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ แนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ลักษณะความเป็นผู้นำ
- ๓.๒ วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
- ๓.๓ โปรแกรมการสอน
- ๓.๔ การจัดดำเนินการและการบริหาร
- ๓.๕ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- ๓.๖ การประเมินผล
- ๓.๗ โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดย คณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา และเกณฑ์มาตรฐานนี้ได้นำมาใช้ในการแนะแนวทาง เพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิภาพ

ก่อนนำไปสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการแนะแนวทางนี้ได้นำเสนอไปยังตัวแทน คณะกรรมการศึกษาของรัฐเปโตรโก ๔๑ คน เพื่อทำการตรวจทานประเมินผลและเสนอแนะต่าง ๆ การประเมินผลแสดงให้เห็นว่า แนวทางที่กล่าวมานี้มีเหตุผลและมีคุณค่าต่อการนำไปจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเปโตรโก

พอร์เทล่า ซัวเรย์ (Portela Suarez. 1974 : 35 - 5908) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเปโตรโก (An Evaluation of Physical Education Programs in the Public Secondary School of Puertorico) ผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นอยู่กับพื้นฐานห้าประการคือ

๑. การจัดดำเนินการ
๒. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
๓. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
๔. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
๕. ผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเปโตรโกยังต้องมีการปรับปรุงอีกมากเพื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคต

เฮนเลย์ (Hensley. 1975 : 765) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทนเนสซี (An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary School) เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษากับผู้บริหาร และครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ตามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๑๑๓ คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การจัดและการดำเนินการบริหาร การจัดตั้งเรียนและโปรแกรมการสอนครูผู้สอน อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจ และไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษา

กับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

อมันสัน นินา อลิส (Amundson Nina Alice. 1977 : 38 - 151) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย (Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and University) ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่ามีความเหมาะสมพอที่จะเป็นพื้นฐานต่อในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปศึกษาต่อในระดับสูงด้วยในการวิจัยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ในหัวข้อต่อไปนี้ ภูมิหลัง ความมุ่งหมาย การจัดดำเนินการ การเป็นผู้ว่า ด้านงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีนัยสำคัญดังนี้

๑. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนียมีความคล้ายคลึงกัน
๒. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางด้านพลศึกษา ตรงกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
๓. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ
๔. ความมุ่งหมายทางการเรียนการสอนของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. ให้มีการติดต่อและร่วมมือกันเป็นอย่างดี ระหว่างองค์การของประเทศและในระดับรัฐ ในด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลจริง ๆ
๒. ควรให้มีการติดต่อระหว่างวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐ เขตอำเภอ เกี่ยวกับบุคลากรและโปรแกรมพลศึกษา

๓. ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ควรให้บริการแก่โรงเรียนในท้องถิ่นด้วย

๔. โปรแกรมการสอนควรเน้นในเรื่อง กลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย วุฒิปัญญาของเด็ก การให้เด็ก เป็นศูนย์กลาง ความเป็นตัวของตัวเอง ให้มีการแสดงออกในด้านการฝึกทักษะ เกมสันทนาการต่าง ๆ ด้วยตนเอง

๕. ควรเน้นความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหาทางวิชาการ และความชำนาญในการเป็นผู้นำด้วย

๖. ควรพิจารณาและตระหนักถึงความพร้อมของเด็ก และทัศนคติที่ดีต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา

๗. พิจารณายิงวิธีสอน ที่จะทำให้เกิดระเบียบวินัยในหมู่คณะ

๘. แผนการศึกษาของรัฐ จะต้องแก้ไขหลักการการรับสมัครข้าราชการในตำแหน่งครูผู้สอนว่าจะต้องจบพลศึกษา หรือเคยเรียนพลศึกษามาอย่างน้อย ๑ วิชา เพื่อผลทางด้านวินัย และการเตรียมการสอนของครู

๙. วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรจะมีส่วนร่วมมีโอกาสนำวิธีในการเตรียมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลตามหลักสูตร

๑๐. วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษาให้มากขึ้น

๑๑. วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรจะเตรียมงบประมาณในการดำเนินโปรแกรมดังกล่าวด้วย

๑๒. วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาช่วยเหลือในเรื่อง บุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และอุปกรณ์การสอน

๑๓. การประชุมปฏิบัติการ การอบรมและสัมมนาควรจัดให้มีขึ้น เพื่อจะได้ทราบความต้องการสิ่งกันและกัน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และโรงเรียนประถมศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีการขยายงานเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงแนวโน้มในการจัดโปรแกรมพลศึกษาด้วย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น พอที่จะสรุปถึงปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับ
ชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ใช้
ครูประจำชั้นทำการสอน ทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง
 ๒. ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มิมีหน้าที่อื่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดการ
เตรียมตัวและการเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลดี
 ๓. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะ
ยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
 ๔. ครูที่ไม่มีวุฒิส่วนใหญ่ มักปล่อยให้นักเรียน เล่นตามลำพัง เนื่องจากไม่รู้วิธีสอน
 ๕. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้อยู่ในสภาพใช้ได้
และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีด้วย
 ๖. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็กและ
คำนึงถึงสภาพท้องถิ่นด้วย
 ๗. ควรให้มีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสอน
 ๘. ให้การสนับสนุนทางค่านงบประมาณทางพลศึกษาให้เพียงพอ
 ๙. ให้รัฐบาลสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างจริงจัง
- การแก้ปัญหการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบทุกฝ่ายจะต้อง
ร่วมมือกันจึงจะทำให้การศึกษาทางด้านพลศึกษามบรรลุผลตามเป้าหมาย กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องเห็น
ความสำคัญของการศึกษาแขนงนี้แล้วให้การส่งเสริมสนับสนุนและจัดหาอำนวยความสะดวกให้แก่ครู
ผู้สอน ส่วนครูผู้สอนก็จะต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษา เป็นอย่างดีด้วย

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีปัญหาเรื่องการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันตาม

๑. เพศ

๑.๑ เพศชาย

๑.๒ เพศหญิง

๒. วุฒิทางการศึกษา

๒.๑ ต่ำกว่าปริญญาตรี

๒.๒ ปริญญาตรี

๒.๓ สูงกว่าปริญญาตรี

๓. ประสบการณ์การทำงาน

๓.๑ ๑ - ๓ ปี

๓.๒ ๔ - ๖ ปี

๓.๓ ๗ - ๙ ปี

๓.๔ ๑๐ ปีขึ้นไป

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

๑. ตั้งหลัก เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
๒. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัย
๓. ส่งแบบสอบถามและ เก็บรวบรวมข้อมูล
๔. จัดกระทำข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษาทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา ๗ และ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการของโรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา ๗ จำนวน ๑๔ โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ

จังหวัดพิษณุโลก

๑. โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม
๒. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

จังหวัดนครสวรรค์

๑. โรงเรียนนครสวรรค์
๒. โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

จังหวัดอุตรดิตถ์

๑. โรงเรียนอุตรดิตถ์
๒. โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี

จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑. โรงเรียนฉะเชิงเทราพิทยาคม

จังหวัดสุโขทัย

๑. โรงเรียนสุโขทัยพิทยาคม

๒. โรงเรียนอุตรดิตถ์

จังหวัดตาก

๑. โรงเรียนตากพิทยาคม

๒. โรงเรียนผดุงปัญญา

จังหวัดเพชรบูรณ์

๑. โรงเรียนเพชรพิทยาคม

๒. โรงเรียนนันทยานุกูลนารี

จังหวัดกำแพงเพชร

๑. โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจวิจัยครั้งนี้ เป็นครู อาจารย์พลศึกษาที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๔๐ คน โดยไม่จำกัดเพศและวุฒิจากโรงเรียนประจำจังหวัดชายและหญิง จำนวน ๑๔ โรงเรียนและอาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ โดยแบ่งรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้

ลำดับ	ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน
๑	ครู อาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษา	๑๔๐
๒	อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการ	๑๔

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้แบบสอบถามแบบอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างแบบสอบถามขึ้น ๑ ชุด สำหรับสอบถามครู อาจารย์ และผู้บริหารการศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นปัญหาของการสอน และการบริหาร ทางด้านพลศึกษา โดยใช้สอบถามรวม ๔ ด้าน คือ

๑. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน
๓. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร

การสร้างแบบสอบถามและวิธีการดำเนินการ

๑. ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาของการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนประจำจังหวัด ซึ่งผู้วิจัยได้ประสบปัญหามาโดยตรง และจากการสังเกตการณ์โดยตรง (Direct Observation) ตามโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา ๗ รวมทั้งศึกษาจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย และจากการประชุมสัมมนาการสอนวิชาพลศึกษา
๒. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ดังกล่าวในข้อ ๑ และนำเอา ความรู้ ข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามขึ้น
๓. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียน การสอนพลศึกษา ปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม
๔. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับครูอาจารย์ ที่สอนวิชาพลศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน
๕. นำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) จากนั้นก็ปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. การตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒. การส่งแบบสอบถามผู้วิจัยไปส่งแบบสอบถามด้วยตัวเอง กับทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

๓. การรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๓ - ๑๔ กันยายน ๒๕๖๗

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126)

๒. แบบสอบถามตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประเภทให้เลือกรับใช้วิธีหาค่าความถี่ของคำตอบจากสถิติ ประสิทธิภาพในการสอน และเพศ แล้วเปลี่ยนความถี่ของคำตอบแต่ละข้อให้เป็นร้อยละ (Johnson and Jackson. 1957 : 247)

๓. หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อแล้ววิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ยดังนี้

๔.๕๐ - ๕.๐๐ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหามากที่สุด

๓.๕๐ - ๔.๕๕ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหามาก

๒.๕๐ - ๓.๕๕ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหามากกลาง

๑.๕๐ - ๒.๕๕ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหาน้อย

๑.๐๐ - ๑.๕๕ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหาน้อยที่สุด

๐ - ๐.๕๕ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น ไม่มีปัญหา

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างครูที่มีวุฒิทางการศึกษา ประสิทธิภาพในการสอนต่างกัน เกี่ยวกับมีความคิดเห็นในเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of

Variance) (Lindquist. 1956 : 310 - 439)

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูตามเพศ เกี่ยวกับความคิดเห็นปัญหาในเรื่องการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้สถิติที่เป็นอิสระต่อกัน (t - Independence) (ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ ๒๕๒๔ : ๔๖)
๖. ถ้าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน-คูลล์ (Winer. 1971 : 210 - 218)
๗. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางสำเร็จที่ระดับ .๐๕

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยใช้สูตร แอลฟา (Cronbach. 1970 : 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \cdot \left\{ 1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	S_1^2	แทน	ผลรวมของความแปรปรวน ของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อทั้งหมด

๒. ค่าร้อยละ ของสถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

$$P = \frac{S}{t} \times 100 \quad (\text{Johnson and Jackson. 1953 : 247})$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	S	แทน	ความถี่ของแต่ละรายการ
	t	แทน	ความถี่ทั้งหมด

๓. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนครู

๔. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 64)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนครู

๕. ทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า ๒ กลุ่ม โดยใช้สถิติเอฟ (F - test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way Analysis of Varieance) (Lindguist. 1956 : 351)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F. Distribution
 MS_B แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

๖. ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็น เมื่อมีกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม โดยใช้สถิติที่เป็นอิสระต่อกัน (t - Independence) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ ๒๕๒๔ : ๙๖)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาตามเพศ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวน ค่าเฉลี่ยตามเพศ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่ม

๗. สถิติทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน - คูลล์ (Newman - Keul Method) (Winer. 1971 : 217)

$$q = \frac{\bar{X}_{\text{Largest}} - \bar{X}_{\text{Smallest}}}{\sqrt{\frac{MS_W}{n}}}$$

เมื่อ	q	แทน	q - Statistic ที่ได้จากการวาง
	MS_W	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน
	$\bar{X}_{\text{Largest}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตัวมาก
	$\bar{X}_{\text{Smallest}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลตัวน้อย

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนครู
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
F	แทน	สถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน
MS_B	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_W	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์จำนวน ๑๓๘ ชุด เป็นคำตอบของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑๔ ชุด อาจารย์พลศึกษาหญิง จำนวน ๒๔ ชุด อาจารย์พลศึกษาชาย จำนวน ๔๔ ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

๑. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126)

๒. แบบสอบถามตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของครูผู้สอนวิชา พลศึกษา ประเภทให้เลือกตอบ ใช้วิธีหาค่าความถี่ ของคำตอบจากกฎการแปรสัณฐานในการสอน และเพศ แล้วเปลี่ยนความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ เป็นร้อยละ

หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อ แล้ววิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

- ๔.๕๐ - ๕.๐๐ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ มีปัญหามากที่สุด
- ๓.๕๐ - ๔.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ มีปัญหามาก
- ๒.๕๐ - ๓.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ มีปัญหามากกลาง
- ๑.๕๐ - ๒.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ มีปัญหาน้อย
- ๑.๐๐ - ๑.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ มีปัญหาน้อยที่สุด
- ๐ - ๐.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนี้ ไม่มีปัญหา

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูที่มีวิถีทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) (Lindquist. 1956 : 319 - 439)

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูตามเพศ เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้สถิติแบบที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t - Independence) (จัน สหายศ และอังคณา สหายศ ๒๕๒๔ : ๔๖)

๖. เมื่อค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๗ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมน - คูลล์ (winer. 1971 : 210 - 218)

๗. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้ตารางสำเร็จ ที่ระดับ .๐๕

ผลการวิเคราะห์และการแปลความหมาย

ตาราง ๑ แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟา
ของครอนบาค (Cronbach)

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	จำนวนคนตอบ	ค่าความเชื่อมั่น
เกี่ยวกับปัญหาการสอน พลศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๗	๖๔	๑๓๘	.๔๔**

$$* P < .05 (r = .164)$$

$$** P < .01 (r = .230)$$

จากตาราง ๑ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความ เชื่อมั่นในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ มีค่าเท่ากับ .๔๔

ตาราง ๒ แสดงค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับวุฒิประสบการณ์ในการสอน
และเพศ

สถานภาพ	จำนวนครู	ร้อยละ
วุฒิ		
สูงกว่าปริญญาตรี	๓๐	๒๑.๗๔
ปริญญาตรี	๑๐๑	๗๓.๑๔
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๗	๕.๑๒

ตาราง ๒ (ต่อ)

สถานภาพ		จำนวนครู	ร้อยละ
ประสบการณ์	๑ - ๓ ปี	๑๓	๙.๕๒
	๔ - ๖ ปี	๔๒	๓๐.๕๓
	๗ - ๙ ปี	๔๗	๓๔.๐๖
	๑๐ ปีขึ้นไป	๓๖	๒๖.๐๙
เพศ	ชาย	๑๐๔	๗๕.๓๖
	หญิง	๓๔	๒๔.๖๔

จากตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา ๗ มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔, ๗๓.๑๔ และ ๕.๐๗ ตามลำดับ ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา เป็นระยะเวลา ๑ - ๓ ปี, ๔ - ๖ ปี, ๗ - ๙ ปี และมากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒, ๓๐.๕๓, ๓๔.๐๖ และ ๒๖.๐๙ ตามลำดับ และเป็นเพศชายและหญิง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๖ และ ๒๔.๖๔ ตามลำดับ

ตาราง ๓ แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาของครู

ผู้สอน จำนวน ๑๓๘ คน

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑. มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อ เพิ่มความรู้	๔.๑๔	๐.๗๒
๒. มีความต้องการที่จะศึกษาค้นคว้า เพื่อ เพิ่ม เติมความรู้	๓.๙๒	๑.๑๔
๓. จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน	๓.๑๔	๑.๖๔
๔. ความถนัดของครูผู้สอนกับวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน	๒.๙๔	๒.๒๔
๕. ค่าราในการศึกษาค้นคว้าของทางโรงเรียนไม่เพียงพอ	๒.๘๒	๑.๗๗
๖. ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรม ในโรงเรียน	๒.๐๑	๑.๙๐
๗. ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ในการส่งนักศึกษา เข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	๑.๙๖	๑.๘๔
๘. ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลการประ เเมินผล การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	๑.๘๘	๑.๙๑
๙. ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถในการ เป็นผู้ตัดสินกีฬา	๑.๖๓	๑.๔๘
๑๐. ครูผู้สอนมีสุขภาพที่ไม่สมบูรณ์	๑.๓๓	๑.๔๖
๑๑. ผู้ปกครองไม่ยอมให้บุตรของตนลงฝึกในชั่วโมงพลศึกษา	๑.๒๗	๑.๒๔
๑๒. จัดผู้ที่ เล่นกีฬา เก่งแต่ไม่มีวุฒิและความรู้ด้านพลศึกษา ไปทำการสอน	๑.๒๖	๑.๖๔

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอนที่มีปัญหามาก คือ ความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่ม เติมความรู้ ต้องการศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่ม เติมความรู้ ปัญหาครู

ผู้สอนที่มีปัญหาปานกลางคือ จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน และความถนัดของครูผู้สอนกับวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนที่มีปัญหาน้อยคือ ตำราในการศึกษาค้นคว้าของทางโรงเรียนไม่เพียงพอ และขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ในการจัดกิจกรรมในโรงเรียนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ จัดผู้เล่นเกมเก่งแต่ไม่มีวุฒิและความรู้ทางด้านพลศึกษาไปทำการสอน

ตาราง ๔ แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน

จำนวน ๑๓๔ คน

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑. ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ในด้านเทคนิคการสอน	๓.๐๗	๒.๗๔
๒. ไม่ได้เข้ารับการอบรม เรื่อง เทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ ที่เปลี่ยนแปลง	๒.๙๓	๑.๘๖
๓. นักเรียนเปลี่ยนชุดฝึกพลศึกษาซ้ำทำให้มีเวลาเรียน ไม่เพียงพอ	๒.๗๐	๒.๑๒
๔. หลักสูตรที่กำหนดไว้ยากเกินไปสำหรับนักเรียน	๒.๐๔	๑.๓๔
๕. นักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรม บางประเภท (เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะซึ่งต้องมีการจับ มือกัน)	๒.๐๑	๒.๓๖
๖. การเรียนรู้ของนักเรียนต่างกันมากเกินไปทำให้ไม่ สามารถสอนเนื้อหาให้จับตามหลักสูตรกำหนดได้	๑.๙๖	๑.๗๘
๗. จัดวิชาให้กับครูผู้สอนไม่เหมาะสมกับความถนัดและ ความสามารถ	๑.๘๔	๑.๖๐
๘. ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพียงพอ	๑.๘๓	๑.๘๐
๙. นักเรียนที่มีร่างกายพิการหรือไม่สมประกอบไม่ยอมเข้า ร่วมในชั่วโมงเรียนพลศึกษา	๑.๔๓	๑.๕๓

ตาราง ๔ (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑๐. นักเรียนที่เป็นนักกีฬาไม่สนใจการเรียนวิชาพลศึกษา ในช่วงไม่งสอน	๑.๓๖	๑.๔๖
๑๑. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือแก่ครูผู้สอน	๑.๓๓	๑.๔๑
๑๒. ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน	๑.๑๓	๑.๖๒

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากพลศึกษาในเทศในด้านเทคนิคการสอน ไม่ได้เข้ารับการอบรมเรื่องเทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลง และนักเรียนเปลี่ยนชุดฝึกพลศึกษาช้าทำให้มีเวลาเรียนไม่เพียงพอที่มีปัญหาน้อยคือ หลักสูตรที่กำหนดไว้ยากเกินไปสำหรับนักเรียน และนักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรมบางประเภท เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งต้องมีการจับมือกันที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน

ตาราง ๕ แสดงค่าเฉลี่ยและความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสถานที่และอุปกรณ์ จำนวน ๑๓๔ คน

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑. ไม่มีสถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครู และนักเรียน	๓.๔๗	๑.๔๔
๒. ไม่มีห้องสันทนาการในโรงเรียน	๓.๓๗	๒.๓๒

ตาราง ๕ (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๓. ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน	๒.๗๘	๒.๓๒
๔. ขาดสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น (โรงยิม เนเซียม, โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม)	๒.๗๓	๒.๗๒
๕. อุปกรณ์ชำรุดไม่รู้จักเก็บรักษาให้อยู่ใน สภาพที่ดี	๒.๔๑	๒.๐๐
๖. ขาดการควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์	๒.๓๙	๒.๒๔
๗. อุปกรณ์การฝึกไม่เพียงพอกับจำนวน เด็กนักเรียน	๒.๒๐	๒.๒๔
๘. ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น (ลูกฟุตบอล เบาะยิมนาสติก และอื่น ๆ)	๑.๙๙	๒.๑๒
๙. อุปกรณ์พลศึกษาล้าสมัยและไม่ปลอดภัย	๑.๙๑	๑.๙๐
๑๐. ไม่มีสถานที่ที่จะเก็บอุปกรณ์การสอน	๑.๙๐	๒.๔๑
๑๑. ขาดสถานที่กลางแจ้งที่ใช้ในการ เรียนการสอน เช่น (สนามฟุตบอล ลานปูนซีเมนต์ และถนน ในโรงเรียน)	๑.๙๖	๒.๙๔
๑๒. ความยากลำบากในการ เปิดจ่ายอุปกรณ์ของโรงเรียน มาใช้	๑.๙๔	๑.๙๓
๑๓. ไม่มีห้องทำงานของครูอาจารย์พลศึกษา	๑.๖๖	๒.๖๙
๑๔. ขาดค่าใช้จ่ายในการทำและ เปิดซื้ออุปกรณ์	๑.๓๙	๒.๒๔
๑๕. ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน	๑.๐๘	๑.๗๙

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสถานที่และอุปกรณ์ที่มีปัญหามากคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียนที่มีปัญหาปานกลางคือ ไม่มีห้องสนทนาการในโรงเรียนขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน และขาดสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนที่มีปัญหาน้อยคือ อุปกรณ์ชำรุดไม่รู้จักเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และขาดการควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

ตาราง ๖ แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน จำนวน ๑๓๔ คน

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๑. อุปกรณ์การสอนในรายวิชาที่กำหนดไว้มีราคาแพง เช่น (ซอฟบอล แบดมินตัน และเทนนิส เป็นต้น)	๒.๔๘	๑.๔๖
๒. มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	๒.๗๘	๒.๖๓
๓. บริเวณสถานที่ภายในโรงเรียนคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก	๒.๗๐	๒.๘๘
๔. งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ	๒.๖๒	๑.๘๖
๕. ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน เช่น (โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน)	๒.๔๗	๒.๕๑
๖. ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการจัดกิจกรรมพลศึกษาภายในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน	๒.๒๔	๒.๑๘
๗. โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ลุ่มทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม	๒.๘๒	๒.๔๘

ตาราง ๖ (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๘. ขาดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนในโรงเรียน	๑.๙๙	๓.๑๔
๙. ครูพลศึกษาไม่อยู่ทำการฝึกซ้อมกีฬาเด็กในตอนเย็น	๑.๙๖	๑.๙๖
๑๐. ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียน	๑.๙๘	๑.๖๖
๑๑. ครูพลศึกษาสอนวิชาไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนด	๑.๙๔	๑.๘๐
๑๒. ครูพลศึกษาชอบเล่นการพนัน	๑.๙๔	๒.๑๙
๑๓. ครูพลศึกษาไม่มีความรู้ในการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง	๑.๙๐	๒.๑๑
๑๔. ครูพลศึกษาไม่รับผิดชอบต่อชั่วโมงสอน	๑.๖๗	๑.๕๕
๑๕. ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น (ใช้คำว่า มึง ทู หรือคำหยาบอื่น ๆ)	๑.๖๗	๑.๘๑
๑๖. ครูพลศึกษาไม่มีความถนัดเพียงพอในวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน	๑.๖๔	๑.๙๑
๑๗. ครูพลศึกษาสอนไม่เต็มเวลาตามชั่วโมงที่กำหนดให้สอน	๑.๕๙	๑.๖๓
๑๘. ครูพลศึกษาขาดความรู้เบื้องต้นในเรื่องการปฐมพยาบาลนักเรียน	๑.๕๗	๒.๐๕
๑๙. ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น (เถาะ หรือตบนักเรียน เป็นต้น)	๑.๔๗	๑.๖๐

ตาราง ๖ (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๒๐. ครูพลศึกษาไม่ยอมแต่งตั้งชุดฝึกในช่วงโมงที่สอนภาคปฏิบัติ	๑.๔๓	๑.๔๑
๒๑. ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้	๑.๓๘	๑.๗๓
๒๒. ครูพลศึกษาขาดระเบียบวินัยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่สอน	๑.๒๗	๑.๔๔
๒๓. ครูพลศึกษาไม่ร่วมกิจกรรมกับครูสาขาวิชาอื่นในโรงเรียน	๑.๒๐	๑.๖๔
๒๔. ครูพลศึกษามักชอบตั้งตนเป็นใหญ่และสร้างอำนาจให้กับตนเองภายในโรงเรียน	๑.๑๔	๑.๔๔
๒๕. ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอน	๑.๑๒	๑.๔๕
๒๖. ครูพลศึกษาสนับสนุนหรือให้การสอน	๑.๑๑	๑.๔๕
๒๗. ครูพลศึกษาชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับครูสาขาอื่น	๐.๙๗	๑.๒๓
๒๘. ครูพลศึกษาแสดงความเจ้าชู้ต่อนักเรียนหญิงในโรงเรียน	๐.๙๗	๑.๒๔
๒๙. ครูพลศึกษา เวลาว่างพลศึกษาไปให้วิชาอื่นสอนแทน	๐.๘๘	๐.๘๔
๓๐. ครูพลศึกษาดื่มสุราก่อนที่จะเข้าทำการสอน	๐.๗๒	๑.๐๔

จากตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นปัญหาผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษา ในโรงเรียนที่มีปัญหาปานกลางคือ อุปกรณ์การสอนในรายวิชาที่กำหนดไว้มีราคาแพง ตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และบริเวณสถานที่ภายในโรงเรียนคับแคบไม่สามารถที่จะขยายต่อไปได้อีกที่มีปัญหาน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการจัดกิจกรรมพลศึกษาภายในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน และโรงเรียนตั้งอยู่ในที่ลุ่มทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาเดิมสุราก่อนที่จะเข้าทำการสอน

ตาราง ๗ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗

ความแปรปรวน	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	3760.1	1880.05	1.05
ภายในกลุ่ม (W)	240736.5	1783.23	
รวม (T)	244496.6	-	

$$P > .05 \text{ (df 2, 125)} \quad F = 3.07$$

จากตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ ที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ ($F = 1.05$)

ตาราง ๔ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์
ในการสอนต่างกัน เกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา ๗

ความแปรปรวน	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	7251.3	2417.30	1.37
ภายในกลุ่ม (W)	237244.7	1770.46	
รวม (T)			

$$P > .05 \text{ (df 3, 125) } F = 2.68$$

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน ๑ - ๓ ปี, ๔ - ๖ ปี
๗ - ๙ ปี และมากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา
ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ($F = 1.37$)

ตาราง ๕ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูเพศชาย
และเพศหญิง เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗

ความคิดเห็นของครู	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	t
เพศชาย	104	132.95	1.35
เพศหญิง	34	145.03	

$$P > .05 \text{ (df 34) } t = 2.04$$

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า ครูเพศชายและครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ($t = 1.35$)

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๗ สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาใน เขตการศึกษา ๗

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษา ทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนประจำจังหวัดในเขตการศึกษา ๗ และอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการของโรงเรียนประจำจังหวัด ในเขตการศึกษา ๗ จำนวน ๑๔ โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๑๓๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามแบบอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างแบบสอบถามขึ้น ๑ ชุด สำหรับสอบถามครู อาจารย์ และผู้บริหารการศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นปัญหาของการสอนวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม รวม ๔ ด้าน คือ

๑. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน
๓. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน ๑๓๔ ชุด เป็นคำตอบของผู้บริหารโรงเรียน
จำนวน ๑๔ ชุด อาจารย์พลศึกษาหญิง จำนวน ๒๔ ชุด อาจารย์พลศึกษาชาย จำนวน ๔๔ ชุด
ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

๑. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (~~α~~ - Coefficient)
ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126)

๒. แบบสอบถามตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับรายละเอียดของครูผู้สอนวิชา
พลศึกษาประเภทให้เลือกตอบ ใช้วิธีหาความถี่ของคำตอบจากสถิติประสพการณ์ในการสอน และเพศ
แล้วเปลี่ยนความถี่ของคำตอบแต่ละข้อเป็นร้อยละ

๓. หาค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนมาตรฐานของแต่ละข้อแล้ววิเคราะห์คำตอบจาก
ค่าเฉลี่ยดังนี้

๔.๕๐ - ๕.๐๐ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหามากที่สุด

๓.๕๐ - ๔.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหามาก

๒.๕๐ - ๓.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหาปานกลาง

๑.๕๐ - ๒.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหาน้อย

๑.๐๐ - ๑.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น มีปัญหาน้อยที่สุด

๐ - ๐.๕๔ ถือว่า ความคิดเห็นของครูในข้อนั้น ไม่มีปัญหา

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูที่มีวิถีทางการศึกษา
ประสพการณ์ในการสอน เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)
(Lindquist. 1956 : 319 - 439)

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูตามเพศเกี่ยวกับปัญหา
การสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้สถิติแบบที ที่เป็นอิสระต่อกัน
(t - Independence) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ ๒๕๒๔ : ๔๖)

๖. เมื่อค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จะทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมน - กูลล์ (Winer. 1971 : 210 - 216)

๗. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้ตารางสำเร็จ ที่ระดับ .๐๕

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ($r = .94$) แสดงว่าสามารถใช้เก็บแบบสอบถามในการทำวิจัยและนำไปเป็นแบบสอบถามปัญหา การสอนวิชาพลศึกษาได้

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗ ที่ตอบ แบบสอบถามมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีน้อย และวุฒิ ทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด

ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน ๗ - ๙ ปี มีมากที่สุด รองลงมาคือ ประสบการณ์การสอน ๔ - ๖ ปี, ๑๐ ปีขึ้นไป และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ในการสอน ๑ - ๓ ปี ครูพลศึกษาชายมีจำนวนมากกว่าครูพลศึกษาหญิง

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนมาก เป็นชายนั้นมีความเหมาะสมต่อการสอนพลศึกษา มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของน็อกเคน (Nokken. 1972 : 32 - 3764) พบว่าครูชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพลศึกษามากกว่าครูหญิง ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ที่อภิปรายว่า ครูที่จบจากทางพลศึกษาโดยตรง และได้รับวุฒิปริญญาตรีพลศึกษาจะมีความเข้าใจ

หลักการและวิธีสอนดีกว่า และผู้วิจัยมีความเห็นว่าครูที่ประสบการณ์ในการสอนมากจะสอนวิชา
พลศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

ข้อเสนอแนะ

ควรจะให้การสนับสนุนครูพลศึกษาที่มีวิถีสอนพลศึกษาต่ำ มีโอกาสได้มาศึกษาต่อ
ในสถาบันผลิตครูพลศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มวุฒิให้สูงขึ้นและจะได้นำเอาความรู้มาปรับปรุงการเรียน
การสอนต่อไป

ตอนที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๘ มีปัญหามากคือ
มีความต้องการที่จะ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มความรู้
ที่มีปัญหาปานกลางคือ จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน และความถนัดของครูผู้สอนกับ
วิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน ที่มีปัญหาน้อยคือ ตำราในการศึกษาค้นคว้าของทางโรงเรียนไม่เพียงพอ
ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน และที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ
จัดผู้เล่นที่เก่งกีฬาแต่ไม่มีวิถีสอนพลศึกษาไปทำการสอน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า การดำเนินการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้
เนื่องจากครูผู้สอนบางส่วนยังขาดความ เข้าใจในการจัดพลศึกษาในโรงเรียน อาทิ เช่น ไม่เคย
จัดโครงการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับ
เทคนิคและวิธีสอนแนวใหม่ี่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนกฎและกติกาที่เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ และไม่มี
โอกาสที่จะศึกษาต่อเพื่อ เพิ่มเติมความรู้ เพราะครูพลศึกษาจะต้อง เป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมให้แก่
เด็กนักเรียนในโรงเรียน อีกทั้งวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สอนให้เด็กนักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง
ตามกฎระเบียบ และกติกา ถ้าครูผู้สอนไม่ปฏิบัติให้เป็นตัวอย่างแก่เด็กนักเรียนแล้ว ย่อมจะทำให้เด็ก
ขาดความเข้าใจ การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนก็ไม่ได้ผล ซิลเวสเตอร์ (Silvester,
1969 : 32 - 36) พบว่าครูพลศึกษาที่ไม่มีวิถีสอนพลศึกษาส่วนใหญ่จะปล่อยให้เด็ก เล่นตามลำพัง

ไม่มีหลักการและวิธีสอนที่ถูกต้อง ครูผู้สอนพลศึกษาที่ด้นนั้นจะต้อง เป็นผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรง และโรงเรียนมัธยมศึกษาใน เขตการศึกษา ๗ ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่จะมีวุฒิทางพลศึกษา

การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนจะได้ผลดีขึ้นถ้าครูพลศึกษามีหนังสือตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ดังเช่น สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ (สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ ๒๕๖๓ : ง-จ) ได้ศึกษารายพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนจะมีปัญหาถ้าขาดหนังสือตำราประกอบการเรียนการสอน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทางโรงเรียนควรจัดให้มีหนังสือคู่มือ และจัดตำราทางพลศึกษาไว้ในห้องสมุดของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

๑. สถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ควรจัดการอบรมทางด้านพลศึกษา และเปิดโอกาสให้ครูพลศึกษา เข้ารับการฝึกอบรม หรือสนับสนุนการลาศึกษาต่อเมื่อมีโอกาส เพื่อจะได้้นำความรู้ใหม่ ๆ กลับมาใช้สอนนักเรียน

๒. ผู้บริหารในระดับจังหวัด ควรตั้งงบประมาณขออัตราครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาให้เพียงพอ

๓. สถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ในการผลิตครูพลศึกษา ควรเน้นหนักการสอนทั้งภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี และยึดนโยบายการสอนตามหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ครูผู้สอนที่มีความสามารถออกไปทำการสอน

๔. สถาบันที่ผลิตครูพลศึกษา ควรจะสนับสนุนโครงการผลิตตำราทางพลศึกษา โดยให้ทุนค่าเขียนการและ เผยแพร่หนังสือตำราไปตามโรงเรียนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

ตอนที่ ๔ ปัญหาการสอน

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ในด้านเทคนิคการลอบ ไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง เทคนิคการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลง นักเรียน เปลี่ยนชุดฝึกพลศึกษาซ้ำ ทำให้มีเวลาเรียนไม่เพียงพอ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีปัญหาน้อยคือ หลักสูตรที่กำหนดไว้ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชาย และหญิงมีความอายนในการจัดกิจกรรมพลศึกษาบางประเภท

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า พลศึกษานิเทศก์เปรียบเสมือนพี่เลี้ยงของครูพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือแนะนำในด้านเทคนิคการสอนการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาประกอบการสอนใหม่ ๆ ให้กับครูพลศึกษาเพื่อที่จะช่วยให้การเรียนการสอนของครูพลศึกษาดำเนินไปอย่างดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ การจัดทำเอกสารต่าง ๆ การจัดโปรแกรม และการวัด และการประเมินผลทางพลศึกษา สิ่งเหล่านี้ เป็นส่วนช่วยให้ครูพลศึกษาสามารถมีแนวทางการดำเนินงานอย่างถูกต้อง เพราะพลศึกษานิเทศก์มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรม และการสัมมนาทางด้านต่าง ๆ มากกว่าครูพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เทเลอร์ และวอลเตอร์ (Taylor and Walter. 1964 : 90) พบว่าศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ครูพลศึกษาในโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร โรงเรียนควรจัดให้มีห้องเพื่อเปลี่ยนชุดฝึกในการเรียนวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ เพื่อจะไม่ให้เสียเวลาในการเรียนการสอน และจากการวิจัยของน็อกเคน (Nokken. 1972 : 32 - 3764) พบว่าอุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษาคือ ไม่มีเวลาการเตรียมการสอนและไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ การเรียนการสอนจะดำเนินไปได้โดยไม่เต็มที่ ถ้าครูพลศึกษามีเวลาการสอนในช่วงโมงพลศึกษาน้อย

หลักสูตรที่กำหนดให้มีรายวิชาที่สอนในระดับต่าง ๆ ควรจะต่อเนื่องกันตามระดับการศึกษา กล่าวคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อที่จะให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะเป็นไปตามลำดับขั้น และทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ และผู้เรียนจะมีทักษะไม่แตกต่างกันมากทำให้การเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น ตลอดจนนำเอากีฬาที่ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนได้ร่วมกันทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อเป็นการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางด้านสังคมมีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

ข้อ เสนอแนะ

๑. ควรจะได้นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
๒. ควรจัดเอาชั่วโมงเรียนพลศึกษาไว้ใบสุดท้ายของภาคเช้าหรือภาคบ่าย เพื่อให้นักเรียนจะได้มีเวลาในการฝึกได้ต่อเนื่อง และให้ทำความสะดวกของร่างกาย
๓. ควรจัดเอากิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในกรณี ที่โรงเรียนเป็นแบบโรงเรียนสหศึกษา
๔. ไม่ควรให้ครูพลศึกษาทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น เพราะจะได้มีเวลาในการจัด กิจกรรม และการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ
๕. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ต่อเนื่องกัน เพื่อให้การเรียนรู้ ของนักเรียนไม่ต่างกันมากเกินไป

ตอนที่ ๕ ปัญหาสถานที่และอุปกรณ์

ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ มีปัญหามาก เกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์คือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และอาบน้ำของครูและนักเรียน ที่มีปัญหาปานกลางคือ ไม่มีห้องชั้นนวดการในโรงเรียนขาดแคลน หนังสือคู่มือประกอบการสอน ขาดสถานที่ใบร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน ที่มีปัญหาน้อยคือ อุปกรณ์ชำรุดไม่รู้จักเก็บรักษาให้อยู่ ในสภาพที่ดี ขาดการดูแลรักษาอุปกรณ์ ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะได้ผลอย่างเต็มที่ถ้าทางโรงเรียนมี สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ เพื่อการเรียนการสอน เพราะกิจกรรมทางด้าน พลศึกษาเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและ เรียนด้วยการกระทำ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาจะแตกต่างกับการศึกษา อย่างอื่นคือ ประสิทธิภาพทางทัศนกิจกรรม และมีการปฏิบัติจริง กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนไม่เกิดความ เบื่อหน่ายและไม่สนใจว่ากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ คอรัรี่ (Kerri. 1971 : 51-1) ที่พบว่าโรงเรียนที่ขาดแคลนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกจะเป็นอุปสรรค

ทำให้การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนไม่ทั่วถึง และผลการวิจัยของ ฮาร์มอน (Harmon. 1967 : 2359) พบว่า โรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อย่างเพียงพอ จะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาได้ดีกว่า ดังนั้น โรงเรียนควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้ ตลอดจนมีสถานที่ในการเก็บรักษาอุปกรณ์ และจัดการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด เพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อนำมาใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์ ห้องเก็บรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนการดูแลรักษาซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้
 ๒. ควรจัดทำรายได้พิเศษเป็นครั้งคราว โดยร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการสมาคมครู ผู้ปกครองของโรงเรียน เพื่อนำเงินมาจัดซื้ออุปกรณ์และปรับปรุงสถานที่ ที่ใช้ในการเรียนการสอน
 ๓. ควรจัดให้มีห้องสหนาการในโรงเรียน
 ๔. กลุ่มโรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพลศึกษาควรจัดให้มีการฝึกอบรม การระงับดูแลรักษาอุปกรณ์ และการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด
 ๕. ควรจัดให้มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และอาบน้ำของครู และนักเรียนในโรงเรียน
- ตอนที่ ๖ ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน

ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาปานกลางคือ อุปกรณ์การสอนในรายวิชาที่กำหนดไว้มีราคาแพง ตำแหน่งครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอ บริเวณสถานที่ภายในโรงเรียนคับแคบ ไม่สามารถที่จะขยายต่อไปได้อีก ที่มีปัญหาน้อยคือ ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการจัดกิจกรรมพลศึกษาภายในโรงเรียน หรือนอกโรงเรียน โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ลุ่มทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาที่มสฺราก่อนที่จะเข้าทำการสอน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการกำหนดแผนงานการศึกษา และนโยบายของโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารควรจะได้ศึกษาและเข้าใจในบทบาทของการเรียน การสอนทุกริชา เพื่อที่จะได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของแต่ละหมวดวิชา เพื่อทำให้การบริหารและการ กำหนดนโยบาย การบริหารทุกอย่างให้ดำเนินไปด้วยดี

จากผลการวิจัยของ เฮินน์ (Hein. 1972 : 2149) พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาด การวางแผนที่ดี ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพอศึกษาได้ไม่เพียงพอ ครุมีเวลาการ สอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี ในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีนโยบาย เน้นหนัก ให้มีการเรียนการสอนวิชาสามัญในโรงเรียนเท่านั้น เพื่อให้โรงเรียนของตนเองมีชื่อเสียง ทาง ด้านการศึกษาต่อของ เด็กนักเรียน โดยไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาล้ำคือ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น จะต้องพัฒนาให้ไปพร้อม ๆ กันทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะได้บุคคลที่มี ประสิทธิภาพอยู่ในสังคม และพัฒนาประเทศในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

๑. ผู้บริหารควรจัดสรรเงินงบประมาณ ตั้งงบประมาณหรือการหารายได้พิเศษอื่น ๆ เพื่อนำมา เป็นค่าปรับปรุงอาคารสถานที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพละศึกษาใน โรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬารายในโรงเรียน และนอกโรงเรียน
๒. เมื่อมีการอบรมทางด้านวิชาการทางพละศึกษา ควรจะได้มีการเชิญผู้บริหารโรงเรียน เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อที่จะได้ทราบหลักการ และแนวทางการดำเนินงานทางด้านพละศึกษาในโรงเรียน
๓. ควรจัดให้มีกิจกรรมทางด้านพละศึกษา โดยจัดให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มครูใน โรงเรียน จัดกิจกรรมระหว่างครูกับนักเรียน
๔. จัดการฝึกอบรมสัมมนาให้แก่ครูพละศึกษาในโรงเรียน เพื่อที่จะได้มีความรู้ และแนวทางการปฏิบัติงานให้เหมือนกัน

ตอนที่ ๗ ครูพละศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ มีวิถีทางการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิด เห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพละศึกษาในชั้น มัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ที่จบการศึกษามาจากสถาบันผลิตครูพลศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ มีความรู้ และเข้าใจนโยบายในการปฏิบัติงาน มีความเข้าใจจุดประสงค์ ตลอดจนความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ดังคำกล่าวของ บุชเชอร์ (Bucher. 1952 : 144 - 152) กล่าวไว้ว่าการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนควรมีวุฒิพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ ทักษะ และแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนาทางด้านวิชาการพลศึกษาให้มาก และเปิดโอกาสให้ครูพลศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึง

ตอนที่ ๔ ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ ที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาส่วนมากเป็นครูที่ผู้รู้ทางพลศึกษาและทราบนโยบายการจัดการสอนและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน ถึงแม้ว่าจะมีประสบการณ์น้อย แต่ก็พยายามที่จะศึกษาและมีแนวทางการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องจากครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า และในการจัดกิจกรรม การเรียน การสอน หรือโปรแกรมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ครูพลศึกษาทุกคนจะมีโอกาสเข้ามาปรึกษาหารือและมีส่วนร่วมทำให้ครูพลศึกษาส่วนมาก มีแนวทางการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรสนับสนุนให้ครูผู้รู้ทางการศึกษาได้มีโอกาสสาธิตศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มเติมความรู้ และที่จะทำให้เกิดประสบการณ์การสอนดีขึ้น

ตอนที่ ๕ ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๗ ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นโยบายของสถานศึกษาที่มีหน้าที่ในการผลิตครูพลศึกษาทำให้ครูเพศหญิงมีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษา คล้ายคลึงกับครูเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของเปร่งศรี เทพกุญชร (เปร่งศรี เทพกุญชร ๒๕๑๔ : ๘๖) พบว่าครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาทางด้านการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน และจากผลการวิจัยของน็อกเคน (Nokken. 1972 : 32 - 3764) พบว่าครูชายมีความสามารถในการสอนมากกว่าครูหญิง แสดงให้เห็นว่าครูเพศชายมีความสามารถทางด้านกิจกรรมมากกว่า สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าความรู้ ความสามารถบางอย่างของครูเพศหญิงนั้น อาจจะดีกว่าครูเพศชาย เช่น กิจกรรมที่ต้องอาศัยความอ่อนตัว เช่น กีฬายิมนาสติก เป็นต้น ดังนั้น การจัดผู้สอนให้ตรงกับความสามารถในรายวิชาต่าง ๆ สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

๑. ผู้บริหารการศึกษาหรือหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาน่าจะจัดวิชาการสอนให้เหมาะสมกับครูพลศึกษาตามความถนัดและความสามารถ
๒. จัดการฝึกอบรมและสัมมนาวิชาที่ครูเพศหญิงมีความถนัดเพื่อเป็นการเพิ่มเติมความรู้ความสามารถ เช่น วิชาลีลาศ และกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

๑. ควรจะมีการศึกษาใช้หาเรื่องนี้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษาอื่น ๆ อีก
๒. ควรจะมีการศึกษาใช้หาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับอุดมศึกษา ในเขตการศึกษาอื่น ๆ อีก

បទបញ្ជា

บรรณานุกรม

กอง วิสุทธธารมภ์ การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ เอกสารประกอบคำบรรยาย

ณ หอประชุมกรมการศาสนา ๒๘ มกราคม ๒๕๑๓ อัดสำเนา

เกษม ช่วยพั่ง ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา

ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๒,
๒๑๔ หน้า อัดสำเนา

โกริทย์ วรพิพัฒน์ "หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและแนวทางการจัดการเรียนการสอน"

บรรยาย ณ ห้องประชุมอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา

๘ มิถุนายน ๒๕๒๑ อัดสำเนา

จันทร์ ผ่องศรี ปัญหาของครูพลศึกษานำมาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานำมาโยค

มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา ๑๐

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕, ๙๖ หน้า อัดสำเนา

จินตนา กลีกร การเปรียบเทียบความต้องการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียน

รัฐบาล วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖, ๘๘ หน้า อัดสำเนา

ชนะ แสงงาม การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี ปรียุทธาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๙๖ หน้า อัดสำเนา

ชัชชัย โกมารทัต ปัญหาของครูพลศึกษานำมาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานำมาโยค

มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา ๔

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕, ๙๒ หน้า อัดสำเนา

ธีราวุธ มัลลิกามา ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สมุทรปราการ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๓, ๑๑๕ หน้า อัดสำเนา

นายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียน วารสารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พระนคร

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๒๕๕๖

บันลือ พงษ์วรรณ การประถมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๔, ๖๔ หน้า

บุญสม มาร์ติน "สารานุกรมฉบับประถมศึกษา" วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันติภาพ

(มกราคม - ตุลาคม ๒๕๒๐ : ๑)

ประคอง กรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู นครหลวง - อนุบุรี ไทยวัฒนาพานิช

๒๕๑๔, หน้า ๔๐

✓ ประดับ แก้วผลึก ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา ๑๒

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๔๓ หน้า อุดลำนเา

ปิยารม เพ็ญสุภา ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงราย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๑, ๑๔๒ หน้า อุดลำนเา

เปล่งศรี เทพภูษร ปัญหาการล่นพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๕๑๔, ๘๔ หน้า อุดลำนเา

ผาณิต บิลมาศ คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน

กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๑, ๓๒๔ หน้า

พจมา เสตะกัณณะ การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาส่วนกลาง

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓, ๘๒ หน้า อุดลำนเา

พิพิธพร แก้วมุกดา "ประวัติการฝึกหัดครูพลศึกษาในประเทศไทย" วารสารสุขศึกษาพลศึกษา

สุขศึกษา สันติภาพ ปีที่ ๑, ๒๕๐๔, ๗๓ หน้า

"พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียน

ประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓" ราชกิจจานุเบกษา ๔๗

(๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๓) ๑๔๔ หน้า

ไพฑูรย์ จัยดิณ ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๘๖ หน้า อุดลำนเา

มีชัย คุณาวาติ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราชบุรีระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๙๔ หน้า

รัตน วัฒนกุล การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๖๕ หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ ๒ โรงพิมพ์ทวีกิจ

การพิมพ์ ๒๕๒๔, ๒๘๖ หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา วารสารพลศึกษา

๑ มิถุนายน ๒๕๑๒ : ๑๐

วิสิฐ เขมะภาตะพันธ์ ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพลศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๑, ๑๓๓ หน้า

อัครสำเนา

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๒๔, หน้า ๑๓๖ - ๑๓๘

วิโรจน์ มุทุกันต์ ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖, ๔๘ หน้า อัครสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. ๔ - ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐, ๓๐ หน้า

อัครสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐ (กรุงเทพมหานคร) กองแผนงาน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๐, ๑๔ - ๑๕

ศึกษาธิการ, กระทรวง ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๔๓๔ - ๒๕๐๗ พระนคร

โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๗, ๑๑๓๓ หน้า

สมคิด บางโม พื้นฐานการศึกษา โรงพิมพ์อักษรเพชรเกษม ๒๕๒๓, ๑๒๐ หน้า

สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์ ปัญหาการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๑๘๔ หน้า อัดสำเนา

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา

กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๒, ๑๔๒ หน้า อัดสำเนา

เสมือน พิษิตกุล การศึกษาปัญหาการจัดและบริหารด้านพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๑๐๒ หน้า อัดสำเนา

✓ สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับ

มัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๔ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๓,

๑๓๓ หน้า อัดสำเนา

สุภาภรณ์ สุขถาวร ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๑๒๕ หน้า อัดสำเนา

✓ อุมมมาลัย สุเทพภักดิ์ การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน

วิทยาลัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๗๔ หน้า อัดสำเนา

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช ๒๔๓๕-๒๔๙๗

โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๗, ๑๑๓๓ หน้า

สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ (พระชนมพรรษา ๖๐ ปี) โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๐, ๑๒)

สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ "ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

อาคาร สถานที่ และครู" ใน รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา

หน้าบทคัดย่อ โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ๒๕๒๐

อุ้ม เย็นฤดี การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒, ๖๔ หน้า อัดสำเนา

อนันต์ อึ้งชู การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาที่ ๑ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๑๑, ๑๔๕ หน้า อัดสำเนา

เอกสารการประชุมสัมมนาพัฒนาหลักสูตรพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ๒๕๒๑ และมัธยมศึกษาตอนปลาย

๒๕๒๔ ณ วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ (๔ - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๒๖) จัดสำเนา

Amundson, Nena Alice. "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and University," Dissertation Abstracts. July, 1977. 151A - 152A

Athur G. Miller, and Virginia Whitcomb. Physical Education in the Elementary School Curriculum. p.4. 1955.

Bucher, Charles A. Foundation of Physical Education. The C.V. Mosby Company, 144 - 152, 417 p. 1952.

Coker, Gordon Engenc. "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public School," Dissertation Abstracts. 33 : 1484 - 1485 a, October 1972.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing 3rd ed. St.Louis, The C.V. Mosby Co., 1970. 752 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education New York, McGraw-Hill Book Co., 1976. 466 p.

Griffin, Leon Everret. "An Evaluation of Physical Education Program for Men in Selected University," Dissertation Abstracts. 27 : 3707 - 3708A, March, 1966.

Harmon, Charles Edwin. "An Appraisal of Boys Physical Education Program in Selected Northeast Texas High School," Dissertation Abstracts. 30 : 2359A, December, 1967.

Hart, Macia E, and Claton T Shay. "Relationship Between Physical Education and Academic Success," AAHPER Research Quarterly. 35 : 357 - 448, October, 1964.

Hein, Wilma Speck. "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts. 33 : 2149A, November, 1972.

Hensley, Ralph Willard. "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts. 36 : 765A, August, 1975.

ICHPER. "Questionnaires Report Part I : Physical Education and Games in the Curriculum," in ICHPER p. 36. Washington D.C. 1963.

Johnson, Palnov O. and Jackson Robert W.R. Introduction to Statistics Method. New York, Brintice Hill, 1953. 357 p.

Kenneth Grierson, "Physical Education in Albert High School," The Alberta Journal of Education Research I. P. 34, September 1955.

Korri, Lea Jean. "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts. 31 : 5161A, April, 1971.

Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Houghton Mifflin Company, 1956. 393 p.

Morgan, Joy Elner. "The Teacher as a Special Leader," Journal of Health, Physical Education and Recreation. 16 : 18 - 20, December, 1950.

Nokken, Orlov Peter, "Elementary Classroom Teachers Attitude and Practices Relating to Physical Education" Dissertation Abstracts. 32 : 37 - 05A, January, 1972.

Nyrle, Jame J. and M. Webb IDA. "Why Girls 'Sit Out' During Physical Education Lesson : An Investigation," The Physical Education. 57 : 75 - 81 November, 1965.

Portela Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts. 35 : 5908 - 5909 A. March, 1974.

Robinson, Marbel Crenshaw. "A Survey of the Girls Physical Education Programs for the Secondary School in the State of Alabama," Dissertation Abstracts. 31 : 1581 A, April, 1971.

Rosenstein, Irwin and Reuben B. Forst. "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Program in New York State," AAHPER Research Quarterly. 35 : 357 - 448, October, 1964.

Silvester, P.J. "Attitude to Physical Education in the Elementary School," The Physical Education. 61 : 32 - 36, July, 1969.

Taylor, Boyd S. and Walter H. Worth. "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School," The Alberta Journal of Education Research. 10(2) : 90, 1964.

b6

The Athletic Institute. "A Report of the National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age," in The National Conference on Physical Education for Children of Elementary School Age. The Athletic Institute, Washington C.C., 1957. p. 29.

Toro Seda, "Professional Preparation Guidelines in Physical Education for Classroom Teachers in Elementary School for Puerto Rico," Dissertation Abstracts. 35 : 275 A, November, 1974.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 677 p.

Workman, Donna Jo. "A Comparison in Selected Skill of Children Taught by Classroom Teacher," Dissertation Abstracts. 20(5) : 2581 A, 1965.

חברת פאק

แบบสอบถาม เรื่อง

ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๓

โปรดตอบแบบสอบถามนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ตามสภาพที่เป็นจริง ระดับความถี่เห็นในการตอบแบบสอบถาม มากที่สุดหมายเลข ๕ รองลงไป ๔, ๓, ๒, ๑ และ ๐ ไม่มีปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะนำข้อมูลที่ได้จากการตอบของท่านมาใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะนำเสนอแนะเป็นผลโดยรวม ไม่มีผลเสียหายต่อผู้ตอบแบบสอบถามและทางโรงเรียนของท่านแต่อย่างใด

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

๑. สภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัว
๒. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน
๓. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน
๔. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสถานที่
๕. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร

ตอนที่ ๑

สภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัว

โปรดอ่านและพิจารณาแบบสอบถามนี้ โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐
หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ตามสภาพความเป็นจริง หรือแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑. ชื่อโรงเรียนที่ท่านทำการสอน (การบริหาร)

๒. ประเภทของโรงเรียน ☐ ประจำจังหวัดชาย ☐ ประจำจังหวัดหญิง

๓. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี

๔. วุฒิทางการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

วิชาเอก.....

วิชาโท.....

๕. ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ ๑ - ๓ ปี

☐ ๔ - ๖ ปี

☐ ๗ - ๙ ปี

☐ ๑๐ ปีขึ้นไป

๖. จำนวนครู อาจารย์ผู้พลศึกษาในโรงเรียนมี.....คน

๗. จำนวนนักเรียนที่ท่านทำการสอนชั้นละประมาณ.....คน

๘. นอกจากวิชาพลศึกษาแล้วจะต้องสอนวิชาอะไรบ้าง

.....

๙. งานพิเศษนอกเหนือจากการสอน

☐ งานธุรการ

☐ การเงิน

☐ งานวิชาการ

☐ งานปกครอง

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

.....

๑๐. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอน ๑ อาทิตย์

วิชาพลศึกษา.....ชั่วโมง

วิชาสุขศึกษา.....ชั่วโมง

วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....ชั่วโมง

๑๑. ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษามาแล้วเป็นเวลา.....ปี

๑๒. ตำแหน่งงานที่ท่านปฏิบัติอยู่ในขณะนี้

☐ ตรงตามวุฒิ ☐ ไม่ตรงตามวุฒิ

๑๓. เคยผ่านการอบรมทางด้านพลศึกษาหรือไม่

☐ เคย ☐ ไม่เคย

๑๔. ท่านมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้ดีเพียงใด

☐ ดีมาก ☐ ดี
☐ ปานกลาง ☐ น้อย
☐ น้อยมาก

ตอนที่ ๒

ความคิดเห็นเกี่ยวกับขีดความสามารถผู้สอน

รายการปัญหา	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด	๐ ไม่มีปัญหา
๑. จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน.....						
๒. ความถนัดของครูผู้สอนกับวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน.....						
๓. จัดผู้ที่เล่นกีฬาเก่งแต่ไม่ปฎิบัติและความรู้ทางด้านพลศึกษาไปทำการสอน.....						
๔. ครูผู้สอนมีสุขภาพที่ไม่สมบูรณ์.....						
๕. ตำราในการศึกษาค้นคว้าของทางโรงเรียนไม่เพียงพอ.....						
๖. มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้.....						
๗. มีความต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มเติมความรู้.....						
๘. ครูพลศึกษาไม่มีความสามารถในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา.....						
๙. ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน.....						
๑๐. ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการส่งนักศึกษาเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน.....						
๑๑. ผู้ปกครองไม่ยอมให้บุตรของตนลงฝึกในชั่วโมงพลศึกษา.....						
๑๒. ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....						

ตอนที่ ๓

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน

รายการปัญหา	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด	๐ ไม่มีปัญหา
๑. หลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ยากเกินไปสำหรับนักเรียน						
๒. จัดวิชาให้กับครูผู้สอนไม่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ						
๓. ไม่ได้เข้ารับการอบรมเรื่องเทคนิคและวิธีการสอน แนวทางที่เปลี่ยนแปลง						
๔. การเรียนรู้ของนักเรียนต่างกันมากเกินไปทำให้ไม่ สามารถสอนเนื้อหาได้ตามหลักสูตรกำหนดได้						
๕. ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน						
๖. ขาดการแนะนำจากพลศึกษาในเทคนิค การสอน						
๗. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือแก่ครูผู้สอน						
๘. ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพียงพอ						
๙. นักเรียนเปลี่ยนชุดฝึกพลศึกษาช้า ทำให้มีเวลาเรียน ไม่เพียงพอ						
๑๐. นักเรียนที่มีร่างกายพิการหรือไม่สมบูรณ์ประกอบไม่ยอม เข้าร่วมในชั่วโมงเรียนพลศึกษา						
๑๑. นักเรียนที่เป็นนักกีฬาไม่สนใจการเรียนวิชาพลศึกษา ในชั่วโมงสอน						
๑๒. นักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรม บางประเภท (เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะซึ่งต้องมีการจับมือกัน)						

๐ ตอนที่ ๔

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสถานที่และอุปกรณ์

รายการปัญหา	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด	๐ ไม่มีปัญหา
๑. ขาดสถานที่กลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น (สนามฟุตบอล ลานปูนซีเมนต์และถนนในโรงเรียน)						
๒. ขาดสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น (โรงยิม เบย์เฮม โรงฝึกพลศึกษาและหอประชุม)						
๓. ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น (ลูกฟุตบอล เบาะยิมบาสติก และอื่น ๆ)						
๔. อุปกรณ์พลศึกษาล้าสมัยและไม่ปลอดภัย						
๕. ไม่มีสถานที่ที่จะเก็บอุปกรณ์การสอน						
๖. ไม่มีห้องสันทนาการในโรงเรียน						
๗. ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน						
๘. ขาดค่าใช้จ่ายในการทำและเบิกซื้ออุปกรณ์						
๙. ขาดการควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์						
๑๐. อุปกรณ์ทำรุดไม่รู้จักรวิธีเก็บรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี						
๑๑. ความยากลำบากในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของโรงเรียน มาใช้						
๑๒. อุปกรณ์การฝึกไม่เพียงพอกับจำนวนเด็กฝึกเรียน						
๑๓. ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน						
๑๔. ไม่มีห้องทำงานสำหรับครู อาจารย์พลศึกษา						
๑๕. ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครู และนักเรียน						

ข้อเสนอนี้.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ ๕

ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน

รายการปัญหา	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด	๐ ไม่มีปัญหา
๑. งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ.....						
๒. บริเวณสถานที่ภายในโรงเรียนคับแคบ ไม่สามารถ ที่จะขยายได้อีก.....						
๓. โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ลุ่มทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม.....						
๔. อุปกรณ์การสอนในรายวิชาที่กำหนดไว้มีราคาแพง เช่น (ซอฟท์บอล แบดมินตันและ เทนนิส เป็นต้น).....						
๕. ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาใน โรงเรียน เช่น (โครงการจัดแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน).....						
๖. ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการจัดกิจกรรม พลศึกษาภายในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน						
๗. มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....						
๘. ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือต่อการจัดกิจกรรม พลศึกษาของโรงเรียน.....						
๙. ครูพลศึกษาสอนวิชา ไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนด.....						
๑๐. ครูพลศึกษาไม่รับผิดชอบต่อชั่วโมงสอน.....						
๑๑. ครูพลศึกษาไม่ยอมแบ่งจุดฝึกในชั่วโมงที่สอนภาคปฏิบัติ.....						

รายการปัญหา	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปานกลาง	๒ น้อย	๑ น้อยที่สุด	๐ ไม่มีปัญหา
๑๒. ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอน.....						
๑๓. ครูพลศึกษาสับสนหรือขณะที่ทำการสอน.....						
๑๔. ครูพลศึกษาคัดสรราก่อนที่จะเข้าทำการสอน.....						
๑๕. ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้.....						
๑๖. ครูพลศึกษาแสดงความเจ้าชู้ต่อนักเรียนหญิงในโรงเรียน.....						
๑๗. ครูพลศึกษาขาดระเบียบวินัยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่สอน.....						
๑๘. ครูพลศึกษาเอาชั่วโมงพลศึกษาไปให้วิชาอื่นสอนแทน.....						
๑๙. ครูพลศึกษาไม่มีความถนัดเพียงพอในวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน.....						
๒๐. ครูพลศึกษาขาดความรู้เบื้องต้นในเรื่องการปฐมพยาบาลนักเรียน.....						
๒๑. ครูพลศึกษาไม่มีความรู้ในการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง.....						
๒๒. ครูพลศึกษาสอนไม่เต็มเวลาตามชั่วโมงที่กำหนดให้สอน.....						
๒๓. ครูพลศึกษาชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับครูสาขาวิชาอื่น.....						
๒๔. ครูพลศึกษาไม่ร่วมกิจกรรมกับครูสาขาวิชาอื่นในโรงเรียน.....						
๒๕. ครูพลศึกษาไม่อยู่ทำการฝึกซ้อมกีฬาเล็กในตอนเย็น.....						

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
๒๖. ครูพลศึกษามักขอร้องทั้งคน เป็นใหญ่และสร้างอำนาจให้ กับตนเองภายในโรงเรียน.....						
๒๗. ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น (ใช้คำว่า มึง ทู หรือคำหยาบอื่น ๆ).....						
๒๘. ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น (เคาะ หรือตบนักเรียน เป็นต้น).....						
๒๙. ครูพลศึกษาชอบเล่นการพนัน.....						
๓๐. ขาดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียน ในโรงเรียน.....						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เขตการศึกษา ๗

บทคัดย่อ

ของ

ทรงเดช เสมอคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม ๒๕๒๔

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา ๗ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร
ครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา ๗ จำนวน ๑๔ โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๑๓๘ คน
จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

๑. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และปัญหาน้อยที่สุดคือ สุขภาพของครูผู้สอนและการขาดวุฒิทางพลศึกษา

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์
และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิค และการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลงส่วนที่มีปัญหาน้อย
ที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าทำการแข่งขัน

๓. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
และที่อาบน้ำของครูและนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

๔. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารที่มีปัญหาปานกลางคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์
มีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษา
ไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และไม่สามารถที่จะร่วมงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้

๕. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา
ในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

๖. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน
พลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

๗. ครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาใน
ชั้นมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

PROBLEMS OF TEACHING PHYSICAL EDUCATION IN SECONDARY
SCHOOLS, EDUCATION REGION 7

AN ABSTRACT

BY

SONGDET SAMERKUM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1985

The purpose of this study was to investigate the problems of teaching physical education in secondary schools, Education Region 7. The questionnaire was used as a tool to collect opinion data from 138 administrators and physical education teacher in 14 schools.

It was found that :

1. The most trouble problems for the physical education teachers was the need to peruse higher education or attend academic seminars the least trouble problem was the teachers health and qualifications.

2. The average trouble problems in teaching were lacks of supervision from the physical education supervisor and apportunities to attend seminars of new teaching techniques. The least trouble problem in teaching was the authority's preference to teaching of only sport for the interschoolastic athletic program.

3. The most trouble problems on facilities were lacks of locker rooms and showers for bath teachers and students. The least trouble problem was a lack of the first-aid room.

4. The average trouble problems in administration were insufficient budget for teaching aids and materials and an unbalance number of physical education teachers for the student number in ratio. The least trouble problems were the physical education teacher's unabilities to organize intramural sports and to help out other teachers in different departments.

5. There was no different opinion upon the problem of teaching physical education from teachers of various educational backgrounds.

6. There was no different opinion upon the problem of teaching physical education from teachers of various teaching year experiences

7. There was no different opinion upon teaching physical education from both male and female physical education teachers.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายทรงเดช เสมอคำ

วัน เดือน ปีเกิด ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๔

ภูมิลำเนา ๕๔/๖ ต.ชัยเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

การศึกษา ๒๕๖๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนร่ำเปิงวิทยา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

๒๕๖๗ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนธรรมราชศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๒๕๖๘ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ โรงเรียนบูรณศักดิ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๒๕๖๙ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.ต้น) วิทยาลัยครูเชียงใหม่
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๒๕๖๖ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.สูง พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๒๕๖๘ การศึกษาบัณฑิต (กศ.บ. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
กรุงเทพมหานคร

๒๕๖๘ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

หน้าที่ราชการ ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ อาจารย์ ๑ ระดับ ๓ โรงเรียนอุดรดิตถ์ อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรดิตถ์

๒๕๖๐ - ปัจจุบัน อาจารย์ ๑ ระดับ ๔ วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสุโขทัย อำเภอเมือง
จังหวัดสุโขทัย กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ